

เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
กัญชลี ศรพรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
กรกฎาคม 2541
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
วิชาเอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชามารต)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นภาพร มัธยมางกูร)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชามารต)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นภาพร มัธยมางกูร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมมาสพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริยา สุขวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสวิมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๒๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วย การแนะนำสนับสนุน และให้คำปรึกษาอย่างดีจาก
รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปริชามารถ และรองศาสตราจารย์ภาพร มัชฌิมางกูร ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาจังหวัดลพบุรี ผู้อำนวยการโรงเรียน
ชัยบาดาลวิทยา ผู้อำนวยการโรงเรียนปิยะบุตร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพระนารายณ์ ผู้อำนวยการ
โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านเบิกวิทยาคม และอาจารย์ใหญ่
โรงเรียนขุนรามวิทยา ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา อาจารย์ที่ให้ความรัก เป็นกำลังใจ และ
ขอขอบคุณ ลิบ เอกภักดิ์ ณ อยู่พร้อม ที่กรุณาสนับสนุนช่วยเหลือในการเรียนและการทำปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กัญชลี ศวพรหม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	11
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	45
การวิจัยในต่างประเทศ	45
การวิจัยในประเทศไทย	57
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	62
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	64
ประชากร	64
กลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
วิธีจัดการกับข้อมูล	71
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	75
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และการแปลผล	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
ผลการศึกษาค้นคว้า	76
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	95
บทย่อ	95
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	95
กลุ่มตัวอย่าง	95
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	95
การวิเคราะห์ข้อมูล	96
สรุปผลการค้นคว้า	96
อภิปรายผล	97
ข้อเสนอแนะ	100
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	114
ประวัติย่อของผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2540 ในแต่ละอำเภอ จังหวัดลพบุรี	64
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียนที่เป็นตัวแทนในแต่ละอำเภอจำนวนตามเพศ	66
3	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตามเพศ อาชีพของบิดาและมารดา การศึกษาของบิดาและมารดา การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และครูผู้สอนเพศศึกษา	76
4	คะแนนเฉลี่ยและระดับเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตามเพศ	81
5	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี	81
6	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว	82
7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว	83
8	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ระดับการศึกษาของบิดา	84
9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ระดับการศึกษาของบิดา	85

10	ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติเป็นรายคู่ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ระดับการศึกษาของบิดา	86
11	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ระดับการศึกษาของมารดา	87
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม ระดับการศึกษาของมารดา	88
13	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม อาชีพของบิดา	89
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม การประกอบอาชีพของบิดา	90
15	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม อาชีพของมารดา	91
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม อาชีพของมารดา	92
17	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตาม การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา	93

18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตาม ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา	94
19	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเกิดเจตคติ	14
2 ขั้นตอนพฤติกรรมทางด้านเจตคติ	16
3 ความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ	20
4 รูปแบบของการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกละตามแนวความคิดของบลูม และคนอื่น ๆ	21

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในยุคปัจจุบัน วิทยาการต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้พัฒนาเจริญก้าวหน้ามากขึ้นทุกขณะ ทำให้สังคมและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทุกวันนี้เด็กและเยาวชนของเราได้รับรู้ และมีประสบการณ์ทางเพศมาจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ หนังสือต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรลอง มีความซบซึ้งสงสัย และเกิดความไม่แน่ใจว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด

สภาพสังคมและวัฒนธรรมของไทยยังไม่พร้อมที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างเปิดเผย การพูด การสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศจึงไม่สามารถทำกันได้อย่างลึกซึ้งมากนัก ทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับความรู้เรื่องเพศที่บิดเบือนไปจากความจริง นอกจากนี้ยังพบเห็นตัวอย่างพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ (Sexual deviation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผิดไปจากการยอมรับของสังคม และเป็นพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่ประพฤติก ไม่ปฏิบัติ การกระทำเหล่านี้อาจก่อให้เกิดอันตรายและความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเองและแก่ผู้อื่นได้ เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homo-sexual) (ปราโมทย์ ปานภาวนิด. 2531 : 1) ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ปัญหาการขาดความรู้เรื่องเพศ ฯลฯ ซึ่ง อุทิศศิลป์ ศรีแสงนาม (2525 : 9) ได้อภิปรายถึงเรื่องปัญหาพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมากในปัจจุบันเพราะมีแนวโน้มสูงขึ้นจนน่าวิตก ส่วนปัญหาการขาดความรู้เรื่องเพศนั้น อมรรัตน์ เจริญชัย (2522 : 55) กล่าวว่าเด็กผู้หญิงส่วนมากจะตกใจมากเมื่อมีประจำเดือนครั้งแรก คิดว่าเป็นโรคร้ายแรง จะบอกใครไม่ได้เพราะในครอบครัวไม่ยอมให้เอ่ยถึงอวัยวะเพศ เช่นเดียวกับเด็กชายที่ไม่เคยได้รับการสอนถึงเรื่องคันเปียกหรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมาก่อน (เฮนนา อาวิพรรค และสุวัทนา อาวิพรรค. 2525 : 18 - 23) สำหรับปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงานนั้น สุวิทย์ กาญจนวงศ์ (2523 : 50) กล่าวว่า การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงานมักเป็นการตั้งครรภ์โดยไม่ต้องการ จะเกิดขึ้นมากในกลุ่มวัยรุ่น หรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การที่เด็กขาดความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการในเรื่องเพศอย่างผิด ๆ ทำให้เกิดการลองผิดลองถูก และใช้ตนเองเป็นเครื่องทดลองความปรารถนาที่อยากรู้เรื่องเพศต่าง ๆ บางคนพลาดท่าต้องออกจากโรงเรียนมาแต่งงาน บางคนต้องติดเชื่อเป็นภามโรคโดยไม่รู้จักรูวิธีการรักษาที่ถูกต้อง หรือปิดบังไว้ บางคนต้องสูญเสียอนาคตไป โดยจุดคว้าสตรีมาชมขึ้นซ้ำเรา (นพพร พาณิสสุข. 2521 : 46) ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ประพนอม สโรชมาน (2521 : คำนำ) ได้ให้ความเห็นว่าเด็กมีความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้เขา ได้เข้าใจถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต เพื่อให้รู้จักชื่นชมยินดีในคุณสมบัติที่สวยสดงดงามของชีวิตครอบครัว เพื่อให้เด็กสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างแรงขับเคลื่อนทางเพศและคุณค่าทางศีลธรรม รวมทั้งเพื่อสร้างสรรค์ให้เด็กได้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อชีวิต สังคมแบบครอบครัวของมนุษย์ในปัจจุบันการให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศ สำหรับเด็กและประชาชนทั่วไปนับว่ายังน้อย คำนึงมในเรื่องเพศบางอย่างที่ไม่ถูกต้องควรจะได้รับ การปรับปรุงเสียใหม่ การปกปิดความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือไม่ให้ความรู้ที่ถูกต้อง การสอนเพศศึกษาให้ประโยชน์แก่เด็กเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กตกเป็นเหยื่อทางเพศ ซึ่งสังคมควรจะทำให้มีความสำคัญ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศที่ไม่ใช่ของต่ำ และถือว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการดำรงชีวิตเหมือนเรื่องอื่น ๆ เมื่อพูดถึงเรื่องเพศศึกษา คนส่วนมากมักมองไปในเรื่องของการสอนเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องลามก อนาจาร เป็นเรื่องที่ต้องปกปิดไม่ควรนำมาพูดในที่สาธารณะ โดยเฉพาะกับเด็กด้วยแล้วเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะคิดว่าจะเป็นการทำให้เด็กใจแตก เสียเด็ก แก่แดด หรือทำให้เด็กอยากลอง ซึ่งตามความคิดนี้เพศศึกษามีคุณค่าไม่แตกต่างจากหนังสือโป๊ นั่นเอง ความเข้าใจดังกล่าวนับว่าเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาด (ปราโมทย์ ปานภาเนต. 2531 : 2 - 4)

การจัดการสอนเพศศึกษาในปัจจุบันมีปัญหาที่สำคัญหลายประการดังนี้ กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ (2519 : 15) ได้สรุปภาพที่เป็นปัญหาในการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เจตคติของคนไทยในปัจจุบันเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอับอายไม่ควรนำมาสอนให้ความรู้แก่ผู้เรียน
2. สื่อมวลชนให้ความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เป็นการยั่วเย้าให้เกิดอารมณ์ และเป็นแรงผลักดันให้เด็กอยากปฏิบัติ

3. ความแตกต่างในเรื่องเพศสัมพันธ์ ในอดีตและปัจจุบัน สภาพเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน เด็กมีความอยากรู้ อยากเห็น แต่ไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ผลที่เกิดขึ้นตามาคือ ปัญหาต่าง ๆ เช่น กามโรค และการทำแท้ง เป็นต้น

4. สภาพการเรียนการสอน คุชขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา สถาบันการศึกษาไม่ให้ความสำคัญกระจำนักนักศึกษา เป็นผลทำให้นักศึกษาขาดความรู้อย่างแท้จริง จนไม่สามารถนำไปถ่ายทอดต่อไปได้ และเนื่องจากบทเรียนที่เกี่ยวกับเพศศึกษา มีในวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ทำให้ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร จึงควรจัดสอนเพศศึกษาแยกเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก

การที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาได้ผลดีนั้นขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่างซึ่ง ทิพวรรณ พวงษ์ (2526 : 31) ได้สรุปได้ดังนี้

1. ความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้ชุมชน ในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพิจารณาปัญหาาร่วมกัน และพร้อมที่จะยอมรับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

2. ควรมีความร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียน เพราะความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษานั้น จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งที่บ้านและโรงเรียน

3. การสอนเพศศึกษา ควรคำนึงถึงด้าน สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคม ศิลธรรมและคุณธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศด้วย

4. เนื้อหาต่าง ๆ ที่จัดสอน ควรมีความต่อเนื่อง ตามลำดับก่อนหลังตั้งแต่เด็กจนโต และเนื้อหาที่บรรจุในหลักสูตร ควรพิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สิ่งที่ทุกคนควรรู้และจำเป็นสำหรับสังคม ตามความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งสถานการณ์ในสังคมนั้น ๆ ด้วย

5. การสอนเกี่ยวกับชีวิตและครอบครัว ควรมีการผสมผสานระหว่างความรู้ เป็นข้อเท็จจริงและค่านิยมต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกลักษณะของผู้เรียน ขณะเดียวกันถ้าเป็น การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้มาตรฐานของสังคมที่ยอมรับเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

6. ควรจัดอบรมครูผู้สอนเพศศึกษา เพื่อให้มีความรู้ เทคนิควิธีการสอน การถ่ายทอดความรู้ การสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม และการเตรียมแหล่งที่จะให้ความรู้ประเภทหนังสือ อานประกอบอย่างเพียงพอ

7. เกี่ยวกับการประเมินผล ด้านเจตคติ และความเข้าใจ รวมทั้งการปฏิบัติเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศ จำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ความจำเป็นในการสอนเพศศึกษานั้น นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2529 : 7) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า

1. เพื่อให้มนุษย์มีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่อง เพศ

2. เพื่อให้มนุษย์สามารถปรับตัวได้ ตามขั้นตอนของชีวิตด้วยความไม่ยากลำบาก

3. เพื่อลดปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคม อันมีผลมาจาก การมีความรู้ มีเจตคติ และมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเรื่องเพศ

4. เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เพศศึกษาเป็นขบวนการต่อเนื่อง ถึงแม้บิดา-มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ จะพยายาม ไม่รับรู้หรือเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างจริงจังในการให้ความรู้ แต่เยาวชนก็ยังคงพยายามศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นไปอย่างไม่มีทิศทางคือปราศจากการควบคุม จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง และมีเจตคติ ที่ดีต่อวิชาเพศศึกษา เพราะเรื่องเหล่านี้คือ เป็นเรื่องธรรมชาติ โดยผู้ที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้ ต่าง ๆ แก่เด็ก อันได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง และครู อาจารย์ ควรจะร่วมมือปรึกษาหารือ กันโดยใกล้ชิดเพื่อหาทางให้ความรู้เรื่องเพศ แก่ลูกหลานของตนเองอย่างถูกต้อง เหมาะสม กับวัยและสติปัญญาของเด็กแต่ละคน (เกษม ศรีพงษ์. 2521 : 5, อ้างอิงมาจาก สวรรค์ ศรีเพ็ญ. 2514 : 119) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยสถาบันต่าง ๆ ในการให้ความรู้คือ สถาบันครอบครัว สถาบันโรงเรียน

สถาบันครอบครัว จะต้องเริ่มปลูกฝังความรู้เรื่องเพศให้ลูกตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ดังที่ สุชาติ โสมประยูร กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปการอบรมสั่งสอนเพศศึกษานั้น เริ่มต้นที่บ้านก่อนและกล่าวว่า การสอนเพศศึกษาที่บ้านนั้นย่อมเป็นหน้าที่โดยตรง หรือความรับผิดชอบโดยตรง และสำคัญยิ่งของ บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนง่ายขึ้น และประสบผลสำเร็จ (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 25)

สถาบันโรงเรียนเป็นสถาบันที่จะสอนเพศศึกษา ต่อจากที่เด็กได้รับมาแล้วจากพ่อแม่ (เสนอ อินทาสุขศรี. 2509 : 26) โดยการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นการจัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา การเรียนรู้มาจากบ้าน แต่ในทางปฏิบัติปัจจุบันบ้านไม่สามารถทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเพศศึกษาได้สมบูรณ์แบบสมัยก่อน ทำให้โรงเรียนมีบทบาทในการสอนเพศศึกษามากขึ้น (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 186)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย มีการเจริญเติบโตและพัฒนาทางเพศ สนใจเรื่องเพศ ตลอดจนได้เรียนเกี่ยวกับเพศศึกษามาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา ศิลากร (2520 : 34) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปาง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาดี สุชาติ โสมประยูร (2531 : 5) กล่าวว่าไว้ว่า การที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพได้นั้น เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพต่าง ๆ คือ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านเจตคติ (Attitude) และด้านการปฏิบัติ (Practice) ซึ่งในส่วนของความรู้หรือทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นจะไม่ค่อยไปด้วยกัน ผู้มีความรู้ดี ไม่ได้หมายความว่าจำเป็นต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติดีงามเสมอไป และปัจจุบันเจตคติก็มีส่วนสำคัญในเรื่องสุขปฏิบัติของนักเรียน โดยเชื่อว่า ความศรัทธา ความสนใจ การเห็นคุณค่า สามารถที่จะเปลี่ยนความรู้ให้เป็นการปฏิบัติได้ จากการศึกษาของ เทพพนม เมืองแมน (2518 : 13) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนไทยที่มีต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนร้อยละ 94 ต้องการให้มีการสอนวิชาความรู้เรื่องเพศ ร้อยละ 88 ต้องการให้มีการสอนเกี่ยวกับกามโรค และ พรทิพย์ ศิริภัทราชัย (2539 : 140) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับพอใช้ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์ดี และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับพอใช้ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์ดี และจากการศึกษาของ วันทนิย์ วาสีกะสิน (2526 : 16) กล่าวว่าเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ไว้ว่า การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กที่ไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง สามารถรับได้จากโรงเรียน ในส่วนของหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน จิตรา ทองเกิด (2537 : 9) กล่าวว่าไว้ว่า ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยมีการ กำหนดเนื้อหาเพศศึกษาไว้ค่อนข้างชัดเจนและเพียงพอ เหมาะสมกับทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา วิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสอนในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สุขศึกษาและสวดแทรกในวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วคณะกรรมการเยาวชนสตรีและผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร ยังเสนอให้การสอน เพศศึกษาในโรงเรียนเป็นแนวทางในการป้องกัน ปัญหาการทรมานทั้งในวัยรุ่นอีกด้วย เพื่อเป็นการ เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เรื่องเพศให้กับนักเรียน (ข่าวการศึกษา. 2538 : 10)

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุวิทย์ กายญจนวงษ์ และจารุณี นะวีโรจน์ (2523 : 19) ได้ กล่าวว่า ปัจจุบันนักเรียนหรือแม้แต่คนงานที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ นิยมหาข่าวสาร ความรู้เรื่องเพศจากสิ่งตีพิมพ์ทั้งหลายรวมทั้งหนังสือเรียงร้อยและภาพยนตร์ สำหรับครู อาจารย์ และผู้ปกครองนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญไว้ลำดับหลัง ๆ ดังนั้นถึงเวลาที่น่าจะจัดการ เรื่องเพศอย่างเป็นระบบ และมีขอบข่ายเนื้อหาที่ครอบคลุมอย่างน้อย 4 ขบวนการใหญ่ ๆ คือ ด้านชีววิทยา ด้านการแพทย์และสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เยาวชนไทยได้รับความรู้ในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และมีเนื้อหาสาระกว้างขวางพอสมควร เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนให้เหมาะสมกับธรรมชาติทางเพศของคนสืบไป

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางเพศนั้นไม่อาจแก้ไขได้ โดยเด็ดขาด ด้วยบทลงโทษของบ้านเมืองแต่ประการเดียว ดังนั้น ครู อาจารย์ สมควรที่จะให้ ความรู้ด้านเพศศึกษาเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาด้านเพศของนักเรียน ให้ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศอย่างถูกต้อง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาด้านสืบเนื่องมาจากเรื่องเพศของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ต่อการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาทำให้ทราบ เจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเป็นข้อมูล แนวทางในการให้คำปรึกษาแนะแนวแก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพศศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2540 จำนวน 5,596 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนและกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane')

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 เพศ

2.1.2 ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว

2.1.3 ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา

2.1.4 อาชีพของบิดาและมารดา

2.1.5 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

2.2 ตัวแปรตาม เจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้เป็นคำที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำดังนี้

1. เจตคติต่อการสอนเพศศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน ภายหลังจากที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามาแล้ว ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่แสดงออกในทางบวกและทางลบ ประกอบด้วย

1.1 ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา

1.3 วิธีการสอนเพศศึกษา

1.4 ผู้สอนเพศศึกษา

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2540

3. ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว หมายถึง สภาพความสัมพันธ์ ความเป็นอยู่ร่วมกันของบิดามารดาและนักเรียน แบ่งได้เป็น 5 ลักษณะคือ

- 3.1 อยู่ร่วมกับบิดามารดา
- 3.2 อยู่ร่วมกับบิดา
- 3.3 อยู่ร่วมกับมารดา
- 3.4 อยู่ร่วมกับญาติพี่น้อง
- 3.5 อยู่ร่วมกับคนอื่น

4. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดาและมารดาของนักเรียน แบ่งเป็น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2537)

- 4.1 ต่ำกว่าประถมศึกษา
- 4.2 ประถมศึกษา
- 4.3 มัธยมศึกษาตอนต้น
- 4.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย
- 4.5 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- 4.6 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งสามารถแยกออกอย่างเด่นชัดใน 3 ลักษณะ คือ (สมศรี ประเสริฐวงศ์. 2529 : 194)

5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Domocratic) หมายถึง พฤติกรรม การเลี้ยงดูที่พ่อแม่รับผิดชอบร่วมกันเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบุตรและในครอบครัว เช่น การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การสร้างนิสัยให้รู้จักเริ่มคิด การกล้าแสดงความคิดเห็น การเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบอิตาเลียน (Authoritarian) หมายถึง พฤติกรรม การเลี้ยงดูที่พ่อแม่มีอำนาจสิทธิขาดในการเลี้ยงดูบุตรและกิจการทุกอย่างภายในครอบครัว พ่อแม่จะตั้งกฎเกณฑ์ให้ลูกปฏิบัติตาม ทำให้เด็กมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ไม่เป็นตัวของตัวเอง ขาดความคิดริเริ่ม เป็นต้น

5.3 การเลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยตามใจ (Laissez - Faire) หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่ใช้อารมณ์กับบุตรมากกว่าเหตุผล ไม่สนใจว่าลูกจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำให้เด็กมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่ขยัน เฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น ขาดระเบียบวินัย ขาดการเรียนรู้ เป็นต้น

6. อาชีพของบิดามารดา หมายถึง งานประจำของบิดาและมารดา หรือผู้ประกอบการที่กระทำ และได้เงินค่าตอบแทนเป็นรายได้หลักของครอบครัว แบ่งเป็น (ปราโมทย์ . ปานภาณิด . 2531 : 7)

- 6.1 รับราชการ
- 6.2 ค้าขาย
- 6.3 เกษตรกรรม
- 6.4 รับจ้าง
- 6.5 อื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษารัชนี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของเจตคติ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ องค์ประกอบของเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ การวัดเจตคติ ประโยชน์ของการวัดเจตคติ ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดเจตคติ เจตคติในเรื่องเพศ ความหมายของเพศศึกษา ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา หลักสูตรการสอนเพศศึกษา การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตลอดจนการวิจัยในต่างประเทศและการวิจัยในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เจตคติ มีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น ทัศนคติ ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษคือ Attitude และมาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ตรงกับคำว่า เหมาะเจาะ (Fitness) หรือ การปฏึงแต่ง (Adaptedness) (พหุพิทย ศิริภักทวาชัย. 2539 : 17)

นักศึกษาและนักจิตวิทยาได้ศึกษาค้นหาความหมายของคำว่า เจตคติ ได้หลายด้าน ดังต่อไปนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็น ซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่ง เหม ทองชัย (2523 : 41) ได้กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติไม่อาจวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติ มีระดับความมากน้อยและมีทิศทาง ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. เจตคติทางบวก เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติทางลบ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับเจตคติ ทางบวก เช่น ไม่ยอม ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นชอบ ไม่ทำตาม

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด

พหุศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2520 : 11) ได้ให้นิยามของเจตคติว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ใน ส่วนลึกของจิตใจของบุคคล ซึ่งสามารถประเมินผลสิ่งที่บุคคลต้องการความเห็นว่ายชอบ หรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ณรงค์ สันสวัสดิ์ (2518 : 22) กล่าวว่า เจตคติดีมีอิทธิพลมาจากลักษณะนิสัย คือ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ รวมกับสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรม ซึ่งอาจจะเป็นตัวบุคคล การกระทำ หรือวัตถุก็ได้

ชัยยง ขามรัตน์ (2523 : 12) ได้ให้ความหมายเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึก นึกคิด ความคิดเห็นที่เป็นสภาพจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยา ต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เป็นสภาพจิตใจที่อาจแสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรม
2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามลักษณะของเจตคติ ที่เกี่ยวข้อง

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ เป็นกลุ่มที่จัดขึ้นในตนเองแล้ว คือเมื่อเกิดเจตคติ ขึ้นก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีพฤติกรรมสัมพันธ์กับเจตคติ

4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ประสบการณ์ช่วยในการสร้างเจตคติ

5. เป็นพลังที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม พฤติกรรมที่แสดงออก อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ

6. เป็นสภาพทางจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร เนื่องจากบุคคลแต่ละคนได้รับการ เรียนรู้ สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลให้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้

โสมมา ปุทธิกุลชัย (2522 : 15) กล่าวว่า เจตคติเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นและความจริง รวมทั้งความรู้สึกในการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันถึงกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ๆ ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง สอดคล้องกับ สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 61) กล่าวว่า เจตคติคือ สภาพความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงประเมินที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของเจตคติที่มีอยู่ กล่าวคือถ้ามีเจตคติในทางที่ดีก็จะมีพฤติกรรมและปฏิกิริยาในทางที่ดี เช่น เข้าใจ สนิบสนุน ช่วยเหลือ เป็นต้น แต่ถ้ามีเจตคติในทางที่ไม่ดีก็จะมีพฤติกรรมและปฏิกิริยาในทางที่ไม่ไปด้วย เช่น หลีกเลียง กลั่นแกล้ง ทาลาย เป็นต้น

กู๊ด (Good. 1973 : 48) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจจะเป็นการเข้าหา หนี หรือต่อต้านสถานการณ์ บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว ความไม่พอใจในสิ่งอื่น ๆ

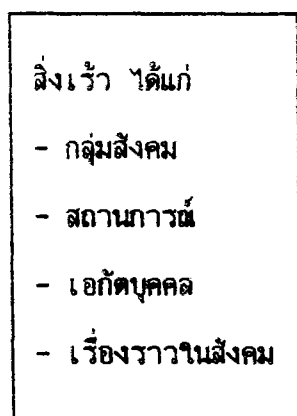
อัลพอร์ท (Allport. 1967 : 810) กล่าวว่าเจตคติเป็นสภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง และ แมคโดนัลด์ (McDonald. 1959 : 546) ได้ให้คำจำกัดความว่าเจตคติคือความโน้มเอียงหรือสภาวะความพร้อมเพียงแสดงพฤติกรรมออกมาในทางใดทางหนึ่ง

เทอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 39) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทบาท องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับเคนเดอร์ (Kendler. 1974 : 671) ที่กล่าวว่า เจตคติคือความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบตัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็น

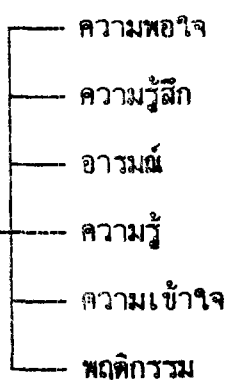
สองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจเรียกว่าเจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจเรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมบางอย่างใดอย่างหนึ่ง

โรเซนเบิร์ก และโฮฟแลนด์ (Rosenberg and Hovland. 1963 : 1) ได้เขียนแผนภูมิแสดงการเกิดเจตคติ (Schematic Conception of attitude) ไว้ดังปรากฏตามภาพประกอบ 1

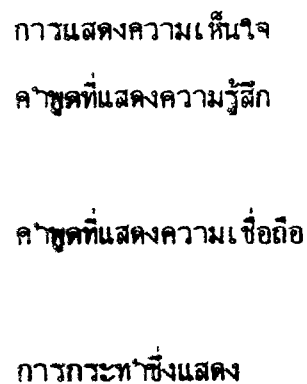
ตัวแปรอิสระซึ่งวัดได้

เจตคติ

ตัวแปรตามซึ่งวัดได้

เจตนาแรงอย่างชัดเจนแสดง
ออกถึงพฤติกรรมที่เขาสนใจ

ภาพประกอบ 1 การเกิดเจตคติ

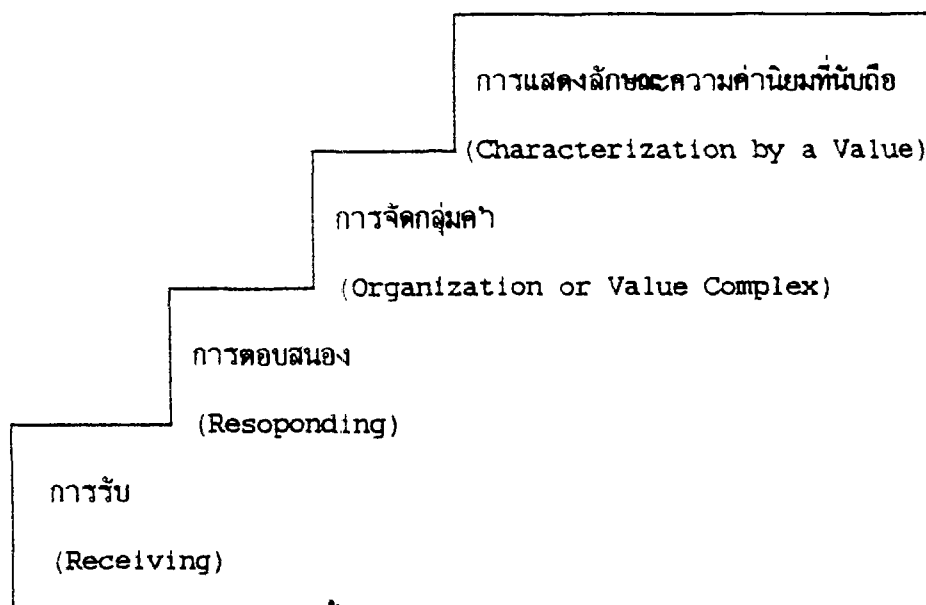
ที่มา : Rosenberg and Hovland. 1963 : 1

จากแนวความคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า เจตคติคือ ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสถานการณ์ หรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ในทางพอใจและไม่พอใจ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ต่อต้าน หรือสนับสนุน เป็นต้น

ขั้นตอนของการเกิดเจตคติดังนี้

1. การรับรู้ หรือให้ความสนใจ ในวันมีบุคคลจะถูกกระตุ้นให้ทราบว่า มีเหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าบางอย่างปรากฏอยู่ และบุคคลนั้นจะมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจพร้อมที่จะรับสิ่งเร้า นั้น หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น การรับหรือการให้ความสนใจเป็นขั้นของ "สภาพจิตใจ" ขั้นแรกที่จะนำไปสู่สภาพจิตใจขั้นต่อไป แต่เนื่องจากคนเรามีประสบการณ์เดิม หรือจะได้จากการเรียนรู้ชนิดเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ จากประสบการณ์เดิมนี้เอง บุคคลนั้นอาจจะมี สภาพจิตใจในขั้นของการรับหรือการให้ความสนใจพร้อมอยู่แล้ว โดยที่ไม่ต้องถูกกระตุ้นให้เกิด ขึ้นได้ การรับหรือการให้ความสนใจนี้ บุคคลจะมีสภาพจิตใจ 3 ลักษณะคือ
 - 1.1 เกิดความตระหนัก ถูกผิด หรือเกิดความรู้สึกว่ามีสิ่งหนึ่ง มีเหตุการณ์หนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งการรู้สึกว่ามี หรือการได้ ถูกผิด เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น เป็นความรู้สึก ที่เกิดขึ้นในจิตใจเท่านั้น
 - 1.2 ความเต็มใจที่จะรับสิ่งมากระตุ้น
 - 1.3 การเลือกรับหรือการเลือกให้ความสนใจ โดยบางบุคคลจะเลือกรับในสิ่งที่ ทำความพอใจมาให้และจะไม่รับในสิ่งที่เขาไม่ชอบ
2. การตอบสนองเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากพฤติกรรมในขั้นที่หนึ่ง บุคคล จะให้ความสนใจอย่างเต็มที่ มีความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่มากระตุ้น เกิดความ นิยมเข้าใจและพอใจที่จะตอบสนองต่อความรู้สึกผูกมัดนี้ ยังเป็นเพียงความรู้สึกขั้นต้นเท่านั้น ยังยืนยันไม่ได้แน่นอนว่าบุคคลนั้นจะมีเจตคติหรือค่านิยมต่อสถานการณ์ หรือสิ่งเร้านั้น ๆ อย่างไร
3. การให้ค่า เป็นขั้นที่บุคคลจะกระทำปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมที่แสดงว่าเขายอมรับ หรือ รับรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งมีคุณค่าสำหรับเขา หรือแสดงว่า เขามีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง
4. การจัดกลุ่มค่า คือ บุคคลเกิดค่านิยมต่าง ๆ ขึ้นแล้ว ค่านิยมที่เกิดขึ้นนั้นจะมีผล หลายชนิด จึงมีความจำเป็นจะต้องจัดระบบของบค่านิยมต่าง ๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น
5. การแสดงลักษณะค่านิยมที่ยึดถือ พฤติกรรมในขั้นนี้อาจจะแสดงให้เห็นได้โดยบุคคล สร้างปรัชญาชีวิตสำหรับตนเอง หรือคติคุณต่าง ๆ ในการปฏิบัติตน โดยพิจารณาถึงเหตุผลทาง ค่านิยมธรรมจรรยาและทางค่านิยมหลักประชาธิปไตย ดังปรากฏตามภาพประกอบ 2

ด้านเจตคติ (Affective Domain)

ภาพประกอบ 2 ขั้นพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

ที่มา : ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร. 2535 : 30

อิทธิพลสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ

ซูซา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2517 : 98) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติได้แก่

1. บิดามารดา เป็นผู้ที่เด็กคลุกคลีมากกว่าคนอื่น เด็กจึงมีความโน้มเอียงไปตามบิดามารดา น้อมมากก็น้อย
2. วัฒนธรรมในสังคม สิ่งใดที่วัฒนธรรมในสังคมกำหนดว่าเป็นสิ่งที่ดี บุคคลในสังคมก็มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงข้าม ถ้าสิ่งใดที่วัฒนธรรมในสังคมกำหนดว่าเป็นสิ่งไม่ดี บุคคลในสังคมก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติในทางลบด้วย
3. สถาบันการศึกษา การได้รับการอบรมสั่งสอนจากสถาบันต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา สามารถปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงเจตคติของเด็กได้
4. สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น ย่อมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝัง เปลี่ยนแปลงเจตคติของเด็กได้เช่นเดียวกัน

องค์ประกอบของเจตคติ

เชดส์คี้ ไมวาลินส์ (2520 : 93 - 94) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติมี

3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการรวมสรุปความเชื่อ หรือเพื่อช่วยประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ (Feeling Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ หรือเลวอย่างไร
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียง (Action Tendency Component) ที่บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผล

สาเหตุของการเกิดเจตคติ

คว้น ขาวหนู (ม.ป.ป. : 16) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติไว้ว่า เจตคติมิได้เกิดขึ้นเฉย ๆ แต่เกิดมาจากสาเหตุต่อไปนี้ คือ

1. เกิดจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตประจำวัน เจตคติที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร
2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้น และรวดเร็วโดยทันทีทันใดนั่นเอง เจตคติก็เกิดขึ้นได้แล้ว เจตคติแบบนี้เป็นได้ทั้งเจตคติชั่วคราวและถาวร
3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่ตนนิยมชมชอบ เมื่อบุคคลนั้นแนะนำเขาก็จะปฏิบัติตามโดยุษย์
4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมโดยปราศจากเหตุผล ถ้าจากประสบการณ์เดิมเขาชอบสิ่งนั้น เมื่อเราพบสิ่งใหม่ที่คล้ายกันก็จะชอบด้วย เช่น เขาชอบลิ้มพุด เมื่อเห็นคนใส่ชุดลิ้มพุดก็จะชอบด้วย อย่างนี้เป็นต้น

5. เกิดจากการได้เห็นตัวอย่างหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะก็จะชอบและปฏิบัติตามไปในทางที่ดี นั้นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ นักจิตวิทยาและนักพฤติกรรมศาสตร์ส่วนมากมีความเชื่อว่า ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน เช่น คิว้น ขาวหนู (ม.ป.ป. : 15 - 16) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของเจตคติ ที่ก่อให้เกิดท่าทีความรู้สึกรและการปฏิบัติ คือ องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ บุคคลมีความรู้ในเรื่องใดในลักษณะใด ก็จะก่อให้เกิดเจตคติต่อเรื่องนั้นในลักษณะนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมของเขาด้วย เพราะการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกที่สังเกตได้กับ เจตคติต่างมีความสัมพันธ์และมีผลซึ่งกันและกัน นั่นก็คือเจตคติเป็นความพร้อมของจิตใจที่จะบัญชาให้ร่างกายปฏิบัติได้ทันทีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นเจตคติจึงเปรียบเสมือนตัวเร่งปฏิกิริยาให้ผู้เรียนได้ความรู้ไปปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ นักเรียนจะมีความรู้มากเพียงใดก็ตาม หากไม่เชื่อ ไม่ชอบ ไม่เห็นคุณค่า หรือไม่ศรัทธาในความรู้ที่นั้นเสียแล้วย่อมไม่นำมาที่จะปฏิบัติตามความรู้ที่ได้รับ เป็นการเรียนเพื่อสอบเท่านั้นไม่ได้เรียนเพื่อชีวิตหรือเพื่อนำไปปฏิบัติ เช่น นักเรียนเรียนวิธีแปรงฟันแล้วไม่ได้แปรงฟันทุกวัน ฉะนั้นเขาต้องอดข้อ่งว่า ระหว่างความรู้กับการปฏิบัติด้วยการพยายามสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ นักเรียนต่อความรู้ที่ได้รับต่อกิจกรรมหรือวิธีสอนของครูและบุคลิกภาพของครูด้วย จึงพอจะกล่าวได้ว่า เจตคติจะมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวกันการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อเจตคติของบุคคลนั้นด้วย และอาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเจตคติได้

แม้ว่าเจตคติมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็ยังมีความแน่นอนพอที่จะกำหนดท่าที และพฤติกรรมของบุคคลได้ จากการศึกษาความคงที่ของเจตคติ เรมเมอร์ (Remmer. 1957 : 6 - 7) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในบางกรณีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือเปลี่ยนแปลงยากมาก

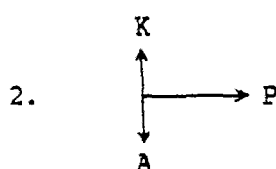
ไพบุลย์ อินทวิชา (2515 : 12) ได้กล่าวว่า เรื่องที่เกี่ยวกับการสอนนั้น ถ้าหากว่านักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพราะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นครั้ง ๆ กลาง ๆ ถ้าหากให้นักเรียนได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมด นักเรียนอาจจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ และ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 84) เชื่อว่า ถ้าองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของเจตคติเปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบอื่น ๆ จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าองค์ประกอบด้านความรู้เปลี่ยนแปลงก็จะมีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบเจตคติและการเปลี่ยนแปลงด้วย

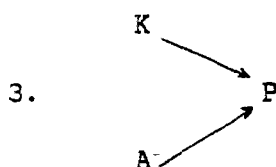
คอลลินส์ และมิลเลอร์ (ชัชชัย ศิริวิทย์. 2529 : 16 - 17 ; อ้างอิงมาจาก Callin and Miller. 1969 : 238) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และการเรียนรู้ นั้นจะต้องสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้วย และอ้างถึง สวาร์ท (Shchawrt) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ สามารถสรุปได้เป็น 4 ลักษณะ ดังปรากฏตามภาพประกอบ 3

$$1. \quad K \longrightarrow A \longrightarrow P$$

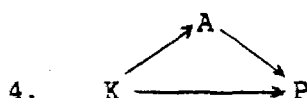
เจตคติเป็นตัวกลางที่ทำให้ความรู้เป็นตัวนำไปสู่การปฏิบัติ

ความรู้และเจตคติปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) และมีผลทำให้เกิดการปฏิบัติ

ความรู้เจตคติต่างกันทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับทางอ้อมนั้นเจตคติเป็นตัวกลาง เป็นตัวทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้

หมายเหตุ K หมายถึง ความรู้ (Knowledge)

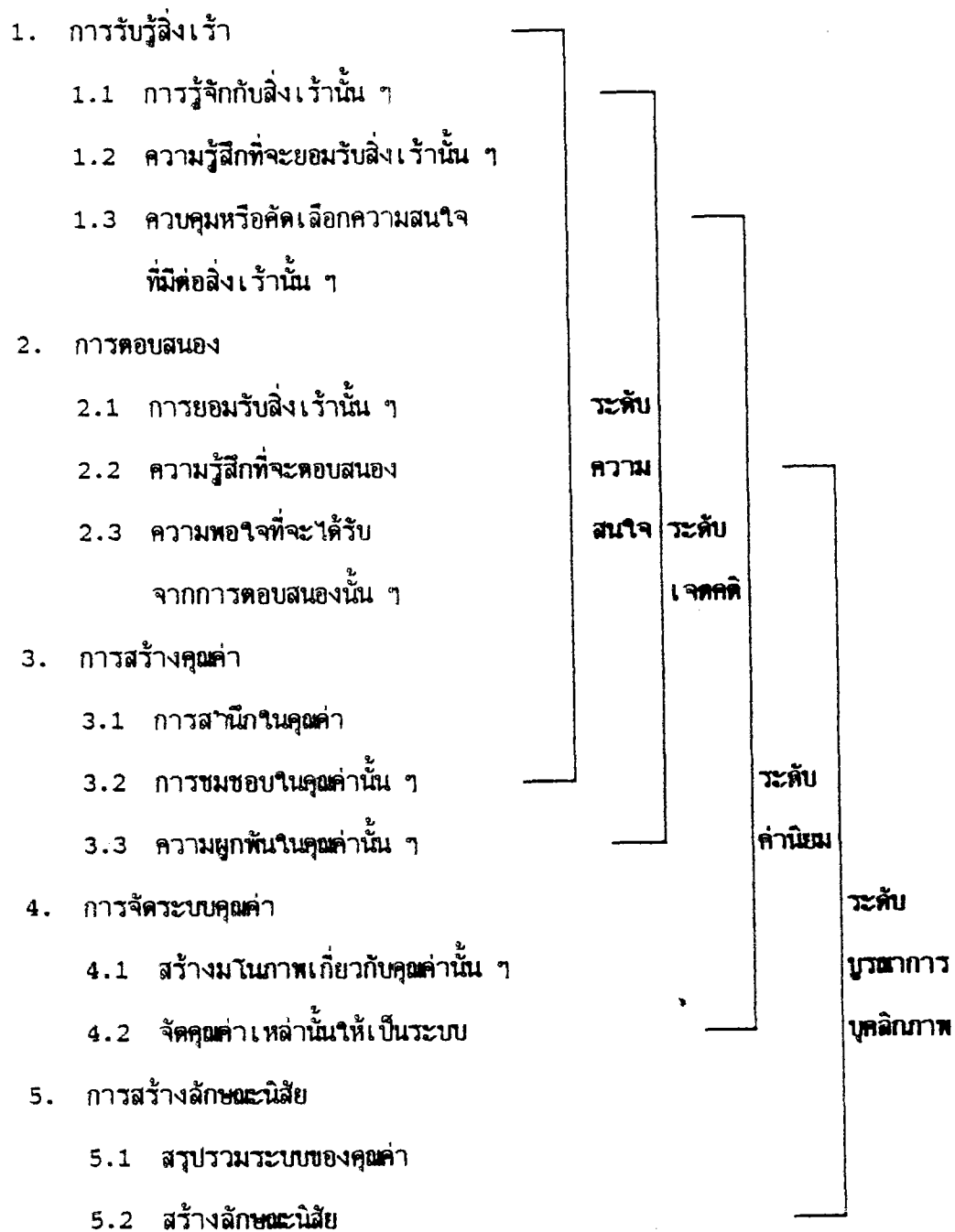
A หมายถึง เจตคติ (Attitude)

P หมายถึง การปฏิบัติ (Practice)

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

ที่มา : ธงชัย ศิริทัพ. 2529 : 17

เชดส์กดี ไฆวาลินธุ์ ได้เน้นแนวความคิดของกลุ่มคนอื่น ๆ ในเรื่อง การพัฒนาการของ
เจตคติ ควรมีรูปแบบตามลำดับตั้งปรากฏตามภาพประกอบ 4 (ชาติเชื้อ สุวรรณฤิก. 2535 :
17 ; อ้างอิงมาจากเชดส์กดี ไฆวาลินธุ์. 2520 : 39)

ภาพประกอบ 4 รูปแบบของการพัฒนาการทางด้านความรู้สึกตามแนวความคิดของบรูม และคนอื่น ๆ

การวัดเจตคติ

บุชีพ อ่อนโคสูง (2522 : 111 - 113) ได้เสนอวิธีการที่ทราบถึงเจตคติของใคร คนใดคนหนึ่งที่มีต่อวัตถุ คน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ว่า ควรทำได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบสอบถาม
2. สังเกต สัมภาษณ์ และบันทึก
3. ใช้สิ่งควมมี
4. การใช้วิธีการสร้างจินตนาการ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติเป็นเรื่องที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่ต้องวัดจากการแสดงออกในรูปของความคิด หรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะได้ผลไม่เที่ยง ควรวัดเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมจริง การวัดดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อนเพราะพฤติกรรมของมนุษย์อาจบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ซึ่งเทอร์สโตน ได้ให้ความเห็นว่าทั้งภาษา และพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นเพียงเครื่องชี้วัดเจตคติเท่านั้น ซึ่งต้องเกิดความคลาดเคลื่อนบ้าง ตามหลักของการวัดผลจึงใช้วัดผลเจตคติจากคำว่า "เห็นด้วย" ที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 482 - 485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัด เจตคติของลิเคอร์ต (Likert) ที่เป็นที่ยอมรับ กับแบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ตกำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติคือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคอร์ตถือว่าผู้มีเจตคติต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบสนองกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบสนองเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีอยู่น้อย ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีเจตคติไม่คิดสิ่งใดนั้นโอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็น้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบ ในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ตครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความ แต่ละข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลาง เหมือนกับการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจตามแบบของเทอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึก

ของตนเอง การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้าน ถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนวของลิเคิร์ต ซึ่ง
ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 28 - 29) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. พิจารณาว่าต้องการจะวัดเจตคติของใครที่มีต่ออะไร แล้วให้ความหมายของเจตคติ และสิ่งที่วัดนั้นให้แน่นอน

2. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้ว ให้สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น ซึ่งข้อความเหล่านั้นจะมีลักษณะที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ตอบผู้สร้างเครื่องมืออาจเขียนขึ้นเองหรือนำมาจากที่อื่น หรือจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้น ๆ ก็ได้แต่ต้องมีลักษณะดังนี้

2.1 ต้องเป็นข้อความที่ถามในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำ
สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปใช้ข้อเท็จจริง

2.2 ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัด จะต้องปรากฏด้วยข้อความที่เป็นด้านบวก
และด้านลบสลับกัน

2.3 แต่ละข้อความต้องสั้นและเข้าใจง่าย ชัดเจนไม่กำกวม จำนวนของข้อความ
ที่สร้างขึ้นครั้งแรกควรมีประมาณ 30 ข้อความขึ้นไป เพราะต้องคัดเลือกข้อความให้เหลือ
20 - 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่ต้องการจะวัด

3. เมื่อได้โอกาสเพียงพอก็บรรจุลงในมาตราวัดโดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อ คือ เห็นด้วย
อย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. กำหนดน้ำหนักในการตอบข้อเลือกต่าง ๆ ของแต่ละข้อความ ซึ่งในการกำหนด
น้ำหนักว่าข้อใดควรจะให้น้ำหนักเท่าใดนั้น มีวิธีการอยู่ 3 วิธี แต่วิธีที่ใช้กันมากที่สุดคือ วิธีกำหนด
น้ำหนักในแต่ละข้อเลือกมีน้ำหนัก 5 4 3 2 1 หรือ 1 2 3 4 5 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อความที่เป็น
ด้านบวกหรือลบ

ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

ชัยยงค์ ขามวรัตน์ (2523 : 17 -18) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดเจตคติดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่า เขามีความรู้ทางด้านที่คิดหรือไม่เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากนัก ยิ่งใด เขามีความรู้ลึกซึ้งชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด เจตคติของบุคคลจึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางใดด้วย ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไปก็ตาม

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างใดนั้น เป็นสิทธิของเขา แต่การอยู่ด้วยกันด้วยความสงบสุขของสังคมย่อมจะเป็นไปได้เมื่อบุคคลในสังคมมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะนำไปทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกในสังคม

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข เจตคติของบุคคลที่มีต่อเรื่องหนึ่งอาจแตกต่างกัน แต่ในบางเรื่องจำเป็นต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารของมหาวิทยาลัย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบเจตคติของนักศึกษา เพื่อหาทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขเจตคติให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้

4. วัดเพื่อเข้าใจสาเหตุและผล เจตคติเป็นสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่าง ๆ กัน และสาเหตุภายในหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกอีกส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการที่เราจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอก ที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดเจตคติ

เชดสีกดี โฆวาลินส์ (2520 : 41) กล่าวว่า การวัดเจตคติไม่มีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนที่คงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้น ไม่ใช้การศึกษาแต่เฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่จะต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของเจตคตินั้น ๆ ด้วย

เจตคติในเรื่องเพศ

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 151 - 152 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1973)

ได้กล่าวถึงภาวะหรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศในระยะวัยรุ่น ได้แก่

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาจากบิดามารดาหรือ ครูอาจารย์ จะช่วยให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ในทางตรงข้ามที่บิดามารดาห้ามเด็กหรือบิดามารดาไม่ให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศ ในลักษณะที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องลามกอนาจาร มักมีผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลมีความสำคัญต่อเด็ก โดยปกติเรามักจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารักชอบ คนที่ศรัทธาเลื่อมใส หรือคนที่เราคิดว่าเขามีความสำคัญ

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกลงในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นจะพัฒนาขึ้นเป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศ

จากทัศนะของบุคคลดังกล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการทางสังคมประกิต (Socialization) ซึ่งได้จากบิดามารดา บุคคลในครอบครัว ครูอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติและบทบาททางเพศแก่เด็กเป็นพื้นฐาน และพัฒนาต่อไปในวัยผู้ใหญ่ซึ่งจะได้รับอิทธิพลจากสถาบันอื่น ๆ ของสังคมต่อไป

แมคคาร์รี (Macary. 1978 : 234 - 259) ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศไว้ดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนามีผลต่อความสำนึกทางเพศ ผู้หญิงที่เคร่งครัดศาสนาจะมีอัตราของความเป็นพรหมจรรย์สูง
2. ช่วงเวลาในวัยหนุ่มสาว สังคมในปัจจุบันต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพยาวนานกว่าแต่ก่อน และหนุ่มสาวในปัจจุบันก็มีวิถีทางะทางร่างกายเร็วกว่าในอดีต อัตราของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจึงสูงกว่าในอดีต
3. เจตคติและประสบการณ์ทางเพศของบิดามารดา เด็กชายจะเลียนแบบทางเพศแห่งความเป็นชายจากบิดา ขณะเดียวกันเด็กหญิงจะเลียนแบบบทบาททางเพศแห่งความเป็นหญิงจากมารดา
4. ความรู้สึกผิดทางเพศ (Sexual guilt) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศอย่างมาก ความรู้สึกผิดทางเพศจะเป็นตัวบั่นยั้งและจำกัดความเป็นอิสระทางเพศ
5. บุคลิกภาพของบุคคล ชายหรือหญิงที่มีความภาคภูมิใจในตนเองมีความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีเจตคติทางเพศที่ดี มีพฤติกรรมทางเพศด้วยความเชื่อมั่น กล้าพูดกล้าคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างธรรมดา

เจตคติทางเพศของบุคคลแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันออกไป พฤติกรรมทางเพศอย่างหนึ่งอาจเป็นที่ยอมรับในสังคมหนึ่ง แต่เป็นที่ผิดปกติและน่ารังเกียจในอีกสังคมหนึ่งนอกจากนี้ทุกสังคมจะมีข้อจำกัดในการแสดงออกทางเพศ

ความหมายของเพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษานี้ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 27) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี ทั้งในระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเอง และเพื่อนมนุษย์มีการยาหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

สุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร (2521 : 163) ให้ความสำคัญกับ
 เพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เจตคติหรือความรู้สึกนึกคิดในเรื่อง
 ธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศเพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและสวัสดิภาพที่สมบูรณ์
 รวมทั้งสามารถประพฤติตัวให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศตรงข้าม ทั้งด้านส่วนตัวและ
 ส่วนรวม

ชัชวาล โอสธานนท์ (2522 : 36 - 37) ได้ให้ความหมายเพศศึกษาไว้ว่า เป็น
 การให้ความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งหมด ครอบคลุมไปถึงชีวิตครอบครัว รวมด้านต่าง ๆ มี
 กายภาพ จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรม และจริยธรรม เพศศึกษามีเป้าหมายที่ก่อให้เกิดและ
 บำรุงรักษาไว้ซึ่งเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ เพื่อการพัฒนาเด็กให้เป็นบุคคลที่มี
 ความเป็นผู้ใหญ่ และมีความรับผิดชอบ

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ สุวิทย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นะวิโรจน์ (2523 : 3 - 4)
 ให้ความหมายว่า เพศศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษา ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความ
 แตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการและผลสืบเนื่องจาก
 การเปลี่ยนแปลง ความต้องการของเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา
 สุขภาพจิต สถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้
 เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัววางแผนชีวิตและการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศ และเพศเดียวกัน
 อย่างมีประสิทธิภาพอันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว

โอภาส ธรรมวานิช (2516 : 4) กล่าวว่า เพศศึกษาคือวิทยาการแขนงหนึ่งที่มนุษย์
 พึงรู้ เพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้องเรื่องเพศ เข้าใจถึงหน้าที่ต่าง ๆ ของอวัยวะหรือส่วนต่าง ๆ
 ของร่างกายและจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ อันเกี่ยวข้องกับเพศ ทั้งช่วยในการครองชีวิต
 เป็นไปอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้รู้จักปฏิบัติตัวไม่เป็นการฝ่าฝืนธรรมชาติและไม่เป็นพิษภัยต่อตนเอง
 ช่วยให้ผู้รู้จักระงับอารมณ์ รู้จักหลีกเลี่ยงมิให้เกิดอารมณ์อันไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากเรื่องเพศ
 นอกจากนี้ ยังช่วยให้รู้จักเลือกคู่ครองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งช่วยให้เป็นพ่อแม่
 ผู้ปกครองที่ดีได้

กู๊ด (Good. 1973 : 531) ให้คำจำกัดความเพศศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการ และปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการศึกษาที่จะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทาง

เพศและแรงขับทางเพศ

3. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ปัญหาส่วนตัวและกลุ่มชนซึ่งเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาว่า มนุษย์มี 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. ม.ป.พ. ; อ้างอิงมาจาก รายงานองค์การอนามัยโลก. 2526 : 12) ได้กล่าวว่า เพศศึกษา คือการสอนให้เด็กเข้าใจถึงกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และจรรยาทางด้านเกี่ยวกับเพศ รวมทั้งการเน้นเรื่องความรับผิดชอบและเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมกับสังคมและประเพณีอันดีงามของเรา (พรทิพย์ ศิริวัทราชัย. 2539 : 98)

ไคแลนด์ (Kilander. 1970 : 3) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นโครงการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาของชีวิตซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนประกอบ ปัญหาเหล่านี้มีมากมาย ตั้งแต่ปัญหาส่วนตัวของบุคคลนั้น จนถึงปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องด้านร่างกาย สังคม จิตใจ และศีลธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความสำเร็จในชีวิตครอบครัว รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

รูบิน และ เคอร์เคนดัล (Rubin and Kirkendall. 1964 : 18) ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาว่า เพศศึกษาเป็นโครงการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศไปผสมผสานในการดำเนินชีวิตของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต และช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานที่สำคัญของด้านเพศ เมื่อเขามีอายุถึงวัยที่เป็นผู้ใหญ่เพียงพอ

สาธารณรัฐอเมริกา (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. 2526 : 27 ; อ้างอิงมาจาก The Encyclopedia Americana. 1977 : 460) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนเรื่องเพศในสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนในระดับที่เหมาะสมซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ การสืบพันธุ์ การแสดงออกทางกายและจิตใจที่สัมพันธ์กับการตอบสนองทางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และยังรวมถึงปัญหาทางด้านชีวิตครอบครัวและปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยทั่ว ๆ ไป

สมาคมแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา (THE AMERICA MEDICAL ASSOCIATION) หรือเรียกย่อว่า AMA (สมาคมแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา. ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจากสุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร. 2521 : 64) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า การสอนเพศศึกษาหมายถึง การสอนเพื่อช่วยสร้างเสริมชีวิตครอบครัวให้มีความมั่นคงถาวร เพื่อให้เด็กเข้าใจและยอมรับนับถือตัวเองมากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์อันดี เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่มีต่อสังคม และเพื่อยกมาตรฐานความสามารถของการที่จะเป็นบิดามารดาผู้ซึ่งรู้จักหน้าที่ที่ดีในอนาคต โดยการสอนเพศศึกษาต้องไม่หมายถึงการสอนเทคนิคเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หรือความผิดปกติทางเพศใด ๆ ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า เพศศึกษาคือการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ และมีพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของสุขภาพ สวัสดิภาพ ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อที่บุคคลจะได้มีความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 27) ได้เสนอแนะว่าการสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักเพศของตนเอง และเพศตรงข้ามมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัว และการใช้จ่ายด้านการเงิน
3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดมนุษย์
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของต่างเพศที่จะทำใหักับตนเองในการคบหาสมาคมกันได้
5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ
6. เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

ชัยวัฒน์ ปัญญา สุวิทย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี มะวิโรจน์ (2523 : 21 - 22) เสนอแนะว่า จุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายอย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและสรีรวิทยาของเพศทั้งสอง อันมีผลต่อความคิด สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ
2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัวให้เหมาะสมในทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม
4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษย์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัวและสังคม
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนมนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยเฝ้าระวังและเข้าใจว่า คนนั้นมีหน้าที่ มีพันธะ มีความรับผิดชอบ ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มิใช่แก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น
6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่าการจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางศีลธรรมเข้าไปร่วมด้วยเสมอ
7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการใช้เพศในทางไม่ถูกต้องตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ
8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม
9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยขจัดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ให้หมดไป
10. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกหัดการคิดนิยามจนกลายเป็นความเคยชิน พอที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิง หรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ความสุข

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2521 : 178) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างเจตคติหรือค่านิยม และแนวความคิดที่ดีงามต่อเรื่องเพศให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการตัดสินใจได้อย่างฉลาด

2. เพื่อเป็นการสร้างเสริมลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

3. เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการทางด้านกายวิภาคและสรีรวิทยา สภาพของจิตใจ ภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศและสามารถจะนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่น ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน การแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลว่าอาจเกิดผลลัพธ์ต่อบุคคลและสังคมได้ทั้งในทางดีและไม่ดี

6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อ และความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวคิดหรืออิทธิพลอื่น ๆ ที่อาจนำมาซึ่งความวิตกกังวลใจ และเน็ด้อยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป

7. เพื่อช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ของจิตใจ และอารมณ์ทางเพศของนักเรียนให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยมุ่งที่บุคลิกลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนายิ่งขึ้นของครอบครัวและเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ไคแลนด์เดอร์ (Kilander. 1970 : 72 - 74) ได้กล่าวถึงกฎหมายเพศศึกษาแห่งอิลลินอยส์ (Illinois Sex Education Act) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว

2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว

3. ให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนควรจะไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นเรื่องผิด

4. ให้เรียนรู้ พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังไม่เกี่ยวข้องกับสังคม ศิลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศของเด็กชาย และเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น
6. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ และได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจาก บิดา มารดา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา ฯลฯ
7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. ให้ความเข้าใจในมารยาท ศิลธรรมจรรยาอันควรประพฤติของชายและหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การผันแปร การมีระดู การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น
10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโสเภณี เป็นต้น
11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด
13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกามโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้ถึงวิธีป้องกัน และรักษากามโรค

สมาคม SIECUS (Sex Information and Education Council of the United States) ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1965 เป็นสมาคมที่สนับสนุนเรื่องเพศศึกษาและสมาคมนี้มีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาดังนี้ (บรรเทา อุทัยทัศน์. 2518 : 17 - 18)

1. เพื่อให้แต่ละคนมีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับตนเองในด้านวุฒิภาวะของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

2. เพื่อจัดความกลัวและความวิตกกังวลในเรื่องการปรับตัวและพัฒนาการทางด้านเพศของแต่ละคน
 3. เพื่อพัฒนาทัศนคติในเรื่องเพศทางด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม
 4. เพื่อให้แต่ละคนรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง และช่วยให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่น
 5. เพื่อให้มีความนิยมเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ซึ่งจะมีผลต่อตนเองและครอบครัว
 6. เพื่อให้มีความเข้าใจในศีลธรรมอันดีงามซึ่งจะเป็นรากฐานในการตัดสินใจ
 7. เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องความประพฤติกที่ไม่ถูกต้องทางเพศ โดยให้แต่ละคนสามารถป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ
 8. เพื่อขจัดสิ่งต่าง ๆ ที่ยังมีอยู่ในสังคม เช่น ลูกนอกกฎหมายและความกลัวในเรื่องเพศให้หมดไป
 9. เพื่อให้มีความเข้าใจที่ว่าแต่ละคนมีความสามารถและมีบทบาทต่าง ๆ เช่น ในฐานะที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นสมาชิกของชุมชนหรือสังคม
- จากจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาดังกล่าว สรุปเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้
1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เข้าใจถึงความแตกต่างทางร่างกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ตลอดจนรู้จักหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวของตนเองและสังคม
 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่นจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม สามารถตัดสินใจในเรื่องเพศได้อย่างมีเหตุผล และถูกต้องทางด้านศีลธรรม มีจริยธรรม
 3. เพื่อให้นักเรียนมีการประพฤติปฏิบัติทางเพศที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถปรับตัว และวางตัวระหว่างเพศได้ถูกต้อง

หลักสูตรเพศศึกษา

การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย แต่ไม่ได้เรียกโดยตรงว่า

"เพศศึกษา" เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรจะเป็นในลักษณะสอดแทรกกับวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องเพศศึกษา เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และสังคมศึกษา เรื่องบางเรื่องที่เป็นข้อเท็จจริงที่ทุกคนควรรู้อยู่ เช่น เรื่องเกี่ยวกับสรีรวิทยาของมนุษย์จะอยู่ในวิชาวิทยาศาสตร์ พัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนเติบโตแต่ละวัยจะอยู่ในวิชาคหกรรมศาสตร์ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตจะแทรกอยู่กับวิชาสังคมศึกษา และคหกรรมศาสตร์ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขบัญญัติและสุขนิสัยจะอยู่ในวิชาสุขศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 6: 5)

สุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร (2521 : 202 - 205) ได้เสนอแนะหลักเบื้องต้นทั่วไปเพื่อใช้ในการพิจารณาจัดทำหลักสูตร สำหรับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง กล่าวคือโรงเรียนควรจะต้องสอนเพศศึกษาตลอดด้วยวัยเรียนของเด็ก ตั้งแต่ชั้นอนุบาลสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตลอดไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเลยทีเดียว เพราะเรื่องเพศย่อมมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนเราโดยตลอด
2. หลักสูตรเพศศึกษาจะต้องจัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของเด็กเสมอ โดยคณะผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องสำรวจหรือศึกษาค้นคว้าให้ได้ว่า เด็กวัยต่าง ๆ นั้นมีความสนใจ ความต้องการ และปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระหรือหัวข้อต่าง ๆ ให้เด็กได้เรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. ไม่ควรจัดเพศศึกษาให้แยกออกมาเป็นวิชาอิสระวิชาหนึ่งต่างหาก แต่ควรที่จะจัดสอนเพศศึกษาให้สอดแทรกหรือผสมผสานเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรของทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมหลักสูตรอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถม
4. เนื้อหาสาระหรือหัวข้อต่าง ๆ ที่จัดลงในหลักสูตรเพศศึกษานั้น ควรจะต้องคำนึงถึงลักษณะทางค่านิยมและสังคม หรือประเพณีและวัฒนธรรม
5. เนื้อหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น ควรเน้นในแง่ของคุณงามความดี มีเกียรติ มีความสุข และประสบความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิต

6. เนื้อหาหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จะทำให้สอนนักเรียนในครั้งหนึ่ง ๆ ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประถมศึกษาด้วยแล้ว ควรจะขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของเด็กในแต่ละครั้ง

7. การบรรจุเนื้อหาลงในหลักสูตรเพศศึกษาควรถือหลักที่ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้" หรือ "ปลอดภัยไว้ก่อน"

นอกจากนี้ ยังได้เสนอแนะถึงหัวข้อในหลักสูตรเพศศึกษา โดยทั่ว ๆ ไป อาจแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์
2. ความเป็นมาของชีวิต
3. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ
4. สุขวิทยาทางเพศ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
6. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน
7. ชีวิตครอบครัว
8. ความผิดปกติทางเพศ
9. กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง
10. ความเชื่อและความเข้าใจผิดที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

หลักสูตรเพศศึกษาควรประกอบด้วย

1. เรื่องทางชีววิทยา ได้แก่

ลักษณะและส่วนประกอบของอวัยวะต่าง ๆ ของเพศชายและเพศหญิง ระบบสืบพันธุ์ การผสมพันธุ์ การตั้งครรภ์ การปฏิสนธิ การถอนครรภ์ที่ถูกต้อง การแท้งบุตร การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ

ความรู้เรื่องกามโรค

การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายมนุษย์

สภาวะแห่งวัยรุ่น

ความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือน

2. เรื่องพัฒนาการส่วนบุคคล ได้แก่

ปัญหาวัยรุ่น

ความจำเป็นในการมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมทางเพศ

ตัวอย่างการตัดสินใจปัญหาบางเรื่องที่มีต้นเหตุจากเรื่องทางเพศ

การรักษาในระดับเพศสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับชีวิต

พัฒนาการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับที่น่าพอใจ

ความแตกต่างแห่งความจำเป็นของชายหญิง

ปัญหาร่วมเพศ

เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

3. เรื่องชีวิตในครอบครัว ได้แก่

ความหมายของสถาบันครอบครัว

ความสำคัญในการมีครอบครัว

บทบาทของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน

ครอบครัวในฐานะเป็นสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน

ความขัดแย้งในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดูเด็ก

4. เรื่องทางสังคม ได้แก่

กฎหมายเกี่ยวกับเพศ และการละเมิดกฎหมาย

เจตคติทางสังคมต่อเรื่องเพศ

ผลทางสังคมของพฤติกรรมทางเพศ

การแต่งงาน

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมและสังคม

สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ เพศในวงการโฆษณา

สถานที่ให้บริการ และรายละเอียดต่าง ๆ ในชุมชน

5. สุขอนามัย ความสัมพันธ์ทางเพศกับการมีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ

เตชา สุขวามณ์ (2518 : 9) ได้เสนอแนะเนื้อหาวิชาเพศศึกษาว่าควรประกอบด้วย

1. ความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับกายวิภาค ตลอดจนหน้าที่การทำงานของอวัยวะเพศ
2. ความรู้เกี่ยวกับความรักระหว่างเพศ ความแตกต่างระหว่างความรักกับความใคร่

ความเข้าใจถึงจิตใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการรับผิดชอบในครอบครัว

3. ความจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์ต้องการเกี่ยวกับค่านิยม
4. การทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์
5. กามโรคและการป้องกันรักษาการมีโรค
6. ความรู้ทางด้านคุมกำเนิด
7. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศบางประการที่ควรรู้

ซีกัล (Segal. 1963 : 708) ได้วิจัยเจตคติที่เกี่ยวกับเพศศึกษา และแบ่งหัวข้อซึ่ง

ควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษา ในระดับประถมและมัธยมศึกษาดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบในครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราสี
6. การนัดพบระหว่างชาย หญิง
7. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจในวัยรุ่น
10. กามโรค

จากการศึกษาเอกสารวิจัยที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า หลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ควรประกอบด้วยด้านต่าง ๆ (สุนทรวิทย์ พลบริชา. 2526 : 17) ดังต่อไปนี้

1. ด้านชีววิทยา เป็นเนื้อหาที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของร่างกายมนุษย์ในช่วงอายุต่าง ๆ และหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของเพศชาย และเพศหญิง การกำเนิดของมนุษย์ การคุมกำเนิด เป็นต้น
2. ด้านสุขภาพ กล่าวถึงสุขภาพ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือความผิดปกติทางเพศ ตลอดจนสุขภาพจิตในการตั้งครรภ์และเลี้ยงดูทารก
3. ด้านจิตวิทยา เป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ และอารมณ์ เช่น พัฒนาการทางเพศด้านจิตใจของมนุษย์ในช่วงต่าง ๆ พัฒนาการทางจิตใจเกี่ยวกับเพศที่ผิดปกติ ความกลัว และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น
4. ด้านสังคมวิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เช่น การปรับตัวให้เข้ากับเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การสมรส ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ ปัญหาสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และ วรณีย์ โสมประยูร (2521 : 208 - 209) เสนอแนะว่า

1. ก่อนจะเริ่มต้นบทเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา ควรจะรอให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันดีเสียก่อน
2. การจัดกิจกรรมการสอน และการเรียนนั้นควรจะแสวงหากิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยสร้างเจตคติ ความเข้าใจอันดี และมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์
3. ควรใช้กล่องคำถาม (Question-box) บ้างในโอกาสอันควร
4. การอภิปรายถึงเรื่องเพศในห้องเรียน ควรจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอารมณ์ และไม่ควรรแสดงความกระตือรือร้น
5. การให้นักเรียนอ่านหนังสือเกี่ยวกับเพศ บางครั้งก็เป็นประโยชน์มาก แต่ครูควรจะเป็นผู้แนะนำว่า หนังสือเล่มใดควรอ่านและเล่มใดไม่ควรอ่าน
6. ในโรงเรียนสหศึกษา การสอนเพศศึกษา ควรจะจัดสอนรวมกันทั้งเพศชาย และหญิง

7. บทเรียนที่ใช้สอนควรจะเลือกให้ตรงตามความสนใจ ความต้องการของเด็ก และปัญหาทางเพศ ตามลักษณะความเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็ก
 8. ครูควรจัดเตรียมคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้พอเพียง
 9. การเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน นับว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างมาก
 10. การประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษาจะต้องวัดพฤติกรรมทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ
- เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 64) ได้เสนอแนะว่า
1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร การสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป
 2. เมื่อจะจัดสอนไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าเพศศึกษา หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะเด็กอาจเกิดความเข้าใจผิดว่าตนได้เรียนรู้วิชาที่ผู้ใหญ่ถือว่าเป็นความลับ หรือลามกอนาจาร
 3. การสอนไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมบรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวนมาก ควรจะแบ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน
 4. การสอนควรแยกกลุ่ม โดยแยกเป็นเด็กชายล้วน หรือเด็กหญิงล้วน
 5. ควรสอนแบบสนทนามีการตอบปัญหา หรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว
 6. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในตำราสอน ไม่มีการสอบ
 7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และเป็นกันเอง
 8. ควรจะมีอุปกรณ์การสอน
 9. ผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมเป็นอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์หรือจิตแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ
 10. เมื่อเด็กมีปัญหายากทราบบเป็นส่วนตัว ครูจะต้องให้คำตอบปัญหานั้นเป็นส่วนตัว
 11. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย และเพศของนักเรียน

12. ความมีกล่องหรือตู้สำหรับความคิดเห็น และความต้องการของเด็กและวัยรุ่นเหล่านั้น
มาสอน

เต็มศิริ บุญสิงห์ (2530 : 28) ได้กล่าวถึงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนว่า

1. สอนในขอบข่ายวัฒนธรรมและค่านิยมโดยไม่ลอกเลียนจากประเทศอื่น
2. สอนให้สอดคล้องกับอายุสมองของผู้เรียน หากสอนหย่อนไปก็จะปลูกความคิดโบราณทางเพศให้กับเยาวชน สอนก้าวหน้าเกินไปก็จะเกินความจริง

ชลิต แนวพนิช (2516 : 26) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เพศศึกษาที่มีอยู่บ้างในโรงเรียนปัจจุบันนี้ ไม่เพียงพอกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับคนหนุ่มสาวในสังคมยุคใหม่
2. การบรรยายพิเศษ การอภิปรายเป็นครั้งคราวและการฉายภาพยนตร์สำหรับนักเรียน ยังไม่สอดคล้องกับการศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียน

3. การสอนเพศศึกษา ควรจะมีในโรงเรียนทุกแห่ง

4. ควรจะเน้นที่ความรู้เรื่องราวทางเพศของมนุษย์ ไม่ควรย้ำเรื่องเพศสัมพันธ์ให้มากนัก จะต้องเรียนเกี่ยวกับผลทางชีววิทยา ทางจิตวิทยา ทางสังคม และจริยธรรมของพฤติกรรมทางเพศ

5. เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยม ควรจะเพิ่มความเข้มข้นโดยธรรมชาติจากเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมจะกับการเจริญวัยของนักเรียนในแต่ละระดับ

6. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นการสอนอย่างเป็นกันเอง พูดอย่างเปิดเผย ชัดเจนให้เข้าใจต้องแท้และไม่ควรพูดอย่างเร้าอารมณ์เป็นอันขาด จุดมุ่งหมายคือ ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องจริงของเพศ

7. ไม่ควรหวังว่าการสอนเพศศึกษา จะเป็นเกราะป้องกันบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เป็นที่ต้องการ เช่น การแพร่เชื้อกามโรค การประพฤติดื้อฉ้อ นิสัยผิดที่ผิดธรรมดา แต่ควรจะถือว่า การสอนเพศศึกษาเป็นการสร้างอิทธิพลที่ดีต่อการพัฒนาการส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน

8. ควรจะย้ำเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว การเปลี่ยนเจตคติและความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

9. ชั้นเรียนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรเป็นชั้นเรียนแบบสหศึกษาโดยมีข้อแม้ให้ยึดหยุ่นได้ในสถานการณ์พิเศษบางอย่าง

10. ควรมีการประเมินผลของโครงการพลศึกษานี้ด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร (2521 : 182 - 183) กล่าวถึงลักษณะของครูที่เหมาะสมกับการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. จะต้องเป็นคนใจเย็น มีสุขภาพจิตดี
2. จะต้องรู้จักเนื้อหาของวิชาเพศศึกษาดี
3. จะต้องรู้จักเลือกบทเรียนเพศศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ
4. จะต้องเป็นกันเองกับเด็ก
5. จะต้องรู้จักใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเด็ก
6. จะต้องเป็นคนที่มีความมั่นคง เปิดเผย และเจียมขนาด
7. จะต้องมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของวิชาเพศศึกษา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 9) กล่าวว่าคุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษาควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเป็นอย่างดี
2. เป็นผู้ใหญ่
3. มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
4. ความสามารถในการสื่อความหมายอย่างจริงจังและชัดเจน
5. มีความสุขในชีวิตการทำงาน
6. รักเด็กและให้ความอบอุ่นใจแก่เด็ก และ
7. ใช้วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนเอง

เสนอ อินทสุขศรี (2509 : 64) ได้เสนอแนะว่าครูผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยาพยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมอย่างดีบางเรื่อง หรืออาจเชิญแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ

ชลิต แนวพนิช (2516 : 26) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษาว่าควรเป็นครูที่ได้รับการฝึกฝนในด้านนี้มาก่อน ทั้งเวลาก่อนสอนและการฝึกอบรมระหว่างสอน

เดชา สุขารมณ (2518 : 9) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับครูผู้สอนเพศศึกษาว่า ควรเป็นแพทย์ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่าผู้สอนเพศศึกษานั้นควรจะเป็นครู แต่ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรม ได้รับการฝึกฝนทางด้านเพศศึกษามาก่อนเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตัวเองที่จะสอน และรู้เรื่องเพศศึกษา เข้าใจเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก รู้จักเลือกบทเรียนให้เหมาะสมกับเด็กจะมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

ชลิต แนวพนิช (2516 : 26) ได้เสนอแนะว่า เมื่อมีเด็กสนใจเรียนวิชานี้มาก ๆ ควรจะใช้อุปกรณ์การสอนช่วยบ้าง เช่น แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง โปสเตอร์ หุ่นจำลอง ตั๋วรา และหนังสืออ้างอิง รวมทั้งคู่มือครู

โคร และ โคร (Crow and Crow. 1953 : 159) กล่าวว่า อุปกรณ์ในการเรียนเพศศึกษา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเฉพาะ

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 64) มีความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาว่าควรจะมีการใช้อุปกรณ์การสอนด้วย

สวัสดิ์ จงกล (2522 : 46) ได้กล่าวว่าอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะจะช่วยให้ผู้สอนสอนด้วยความสบายใจ ผู้เรียนเข้าใจง่ายและถูกต้อง เช่น แผนภูมิ ภาพพลิก ภาพยนตร์ สไลด์ (Slide) แผ่นโปร่งใส ควรจะผลิตอุปกรณ์ การสอนเหล่านี้ให้มีหลาย ๆ เรื่องหลายแบบ ให้ครูเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

สุชาติ โสมประยูร และ วรดิ โสมประยูร (2521 : 211) ได้เสนอแนะว่าในการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนบทเรียนเพศศึกษานั้น อาจจะเป็นชนิดเดียวกันกับอุปกรณ์ที่ใช้สอนวิชาต่าง ๆ โดยครูจำเป็นต้องคัดแปลงลักษณะหรือรายละเอียดให้เหมาะสมกับบทเรียนเพศศึกษา ชนิดของอุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่

1. คำวาทและหนังสือประกอบการเรียนรู้
2. จุลสารและใบปลิว
3. หนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสาร
4. ภาพโฆษณา
5. ภาพหลัก ภาพชุด และสมุดภาพ
6. ภาพสเกตช์ ภาพถ่าย
7. แผนภูมิ กราฟ
8. การ์ตูน
9. ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลอง
10. วิทยากร
11. นิทาน เพลง
12. เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ และโทรทัศน์
13. ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ และฟิล์มสตริป

จากข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังกล่าว พอจะสรุปเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการสอน
อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา ได้ดังนี้

1. ควรมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยใช้ชื่อว่า "เพศศึกษา" เพื่อช่วยให้นักเรียน
ให้สามารถแก้ปัญหาของชีวิตที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การรักษาสุขภาพ อนามัยส่วนตัว และปัญหาทาง
ด้านร่างกาย สังคม จิตใจ ศิลธรรมจรรยา และช่วยให้รู้จักการใช้ชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข
2. การสอนเพศศึกษาควรเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนระดับนี้
ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสนใจ
และอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น จึงควรให้ความรู้อย่างถูกต้อง เพื่อสนองความต้องการ
ของเรา
3. ควรมีการสอนเพศศึกษารวมกันทั้งเพศชาย และเพศหญิง เพื่อช่วยให้นักเรียนปรับตัว
และปฏิบัติต่อเพศตรงข้ามได้ดีขึ้น

4. ครูผู้สอนเพศศึกษา ควรได้รับการอบรมอย่างดีทางเพศศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ และมั่นใจในความรู้ที่ได้รับว่าถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะมีผลต่อความประพฤติและพฤติกรรมทางเพศ

5. อุปกรณ์การสอน ผู้สอนควรรู้ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้สะดวกรวดเร็วขึ้น อุปกรณ์การสอนที่ใช้ ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ ชุดการสอน หุ่นจำลอง ของจริง และอื่น ๆ

นโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษา

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2529 : 8 - 9) ได้ให้ความเห็นว่านโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษาควรเน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. การลดปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ที่มีผลต่อความสงบสุขของครอบครัว และสังคม เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาการข่มขืน ปัญหาการล่วงละเมิดและเด็กเพื่อค้าประเวณี ฯลฯ
2. ให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร
3. ส่งเสริมให้มีการจัดความรู้เรื่องเพศศึกษา ตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน และสถานศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย
4. ส่งเสริมให้มีการจัดบริการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในชุมชน จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐทำให้บริการกับชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท
5. เน้นการพัฒนาสตรีและสถานภาพของสตรี ด้วยการเปลี่ยนค่านิยมทางเพศที่ไม่ยกย่องสตรี การปรับปรุงสิทธิความเสมอภาคในงานของสตรี การลดข้อจำกัดระหว่างเพศด้วยการให้หญิงและชายมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน และขจัดค่านิยมที่ขาดเหตุผลและสร้างปัญหาในการดำรงชีวิต
6. กำหนดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเด็ก และเยาวชน รวมทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่มีการประพฤติเบี่ยงเบนในเรื่องเพศ เป็นต้น

7. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ เช่น กฎหมายครอบครัว กฎหมายการทาสทั้ง กฎหมายการลงโทษผู้ที่กระทำความผิดซ้ำผู้อื่น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน
8. จัดให้มีการประสานงานกับสื่อมวลชนทุกประเภท ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่ประชาชนอย่างถูกต้อง
9. รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในเรื่องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและจัดให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
10. ส่งเสริมงานค้นคว้าวิจัย และติดตามประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้ในงานเพศศึกษา

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในต่างประเทศ

แมคอินไทร์ (McIntire. 1969 : 183 - 185) ได้ทำการวิจัยและผลการวิจัยพบว่า เรื่องทัศนคติของครูใหญ่ในรัฐคอนเนตทิคัต เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตครอบครัวในสหรัฐอเมริกา ประชากรคือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมและโรงเรียนทางศาสนาที่สอนวิชาชีพรทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1967 จำนวน 515 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะต้องสอนชีวิตครอบครัว หรือเพศศึกษา และข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การสอนชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษา จะต้องสอนต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกอร์นีย์ (Gurney. 1966 : 1997 - B) ได้ทำการวิจัยการยอมรับการจัดสอนวิชาเพศศึกษา โดยไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพแตกต่างกันหกอาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา (Elementary Educators) นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา (Secondary Educators) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และนักกฎหมาย ผู้เคยร่วมประสบปัญหาเรื่องเพศโดยตรง และโดยอ้อมมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรรับผิดชอบ

ในการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น

ปอมเปียน (Pomplian. 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความรู้ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครู จำนวน 62 คน แบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษา จากโปรแกรมศึกษาแล้ว 3 ปี ให้ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีก ผลการวิจัยพบว่าในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกส่วนใหญ่ มีความรู้ที่น้อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากที่ได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวางขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

วอห์ล และดันลอป (Wohl and Dunlop. 1970 : 190 - 196) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของเด็กวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายหญิง จำนวน 239 คน จากมหาวิทยาลัยโทเลโด (Toledo) ประเทศสหรัฐอเมริกา 104 คน มหาวิทยาลัยแลนแคสเตอร์ ประเทศอังกฤษ 45 คน และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 90 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอ่านเรื่อง 1 เรื่อง ซึ่งมีใจความย่อ ๆ ดังนี้ มีบุคคลในเรื่องอยู่สามคน คือ หญิงสาว นาย ข ซึ่งหลงรักหญิงสาวแต่หล่อนไม่รักเลย และนาย ก หญิงสาวหลงรักนาย ก แต่เขาไม่รักหล่อน วันหนึ่งหญิงสาวได้ข่าวมาว่า นาย ก จะจากไปอย่างไม่มีวันกลับ หล่อนจึงตัดสินใจไปหานาย ก และบอกว่าหล่อนรักเขา คืนนั้นหญิงสาวและนาย ก ได้หลับนอนกัน แต่ตอนกลางคืน นาย ก หลบหนีหล่อนไป พอรุ่งเช้าหญิงสาวไปหานาย ข และเล่าเรื่องทั้งหมดให้นาย ข ฟัง หญิงสาวและนาย ข ได้ร่วมหลับนอนกันอีก แต่หลังจากนั้น นาย ข ได้ขับไล่หญิงสาว ไม่ยอมรับเลี้ยงหล่อน หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดง

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละครซึ่งสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการที่ผู้หญิงจะเข้าไปหาชายอื่นก่อน มากกว่านักศึกษาอังกฤษและอเมริกา โดยนักศึกษาไทยวิจารณ์การกระทำของหญิงสาวว่า ไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผลและควบคุมตัวเองไม่ได้ นอกจากนั้นยังต้องการให้ความประหลาดในเรื่องเพศถูกต้องตามหลักศีลธรรมมากกว่านักศึกษาทางตะวันตกด้วย

ในปี ค.ศ.1971 ออฟเฟอร์ (Offer. 1971 : 40 - 48) ได้ทำการวิจัยพฤติกรรมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น โดยติดตามศึกษาเป็นระยะกับเด็กมัธยมศึกษา อายุ 14 - 21 ปี จำนวน 83 คน เป็นชาย 73 คน หญิง 10 คน เริ่มศึกษาตั้งแต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School) จนถึงมหาวิทยาลัยปีสี่ ผลการวิจัยพบว่าในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศนั้น เมื่อเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้หนึ่งปี ร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีนัด แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นจำนวนร้อยละ 77 เมื่ออยู่ชั้นปีที่สาม สำหรับการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้น กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำได้แต่ควรจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 10 เคยร่วมประเวณีเพิ่มเป็นร้อยละ 30 เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยปีหนึ่งและเพิ่มเป็นร้อยละ 50 เมื่อเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปีสี่

โลว์อิง (Lowing. 1792 : 685 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการและความเข้าใจในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิดามารดา แพทย์ เสมิณ ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษาหารือ และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษาในระดับเกรด 9 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก Monroe Country Community School Cooperation, Indiana ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเกรด 9 สนใจเรื่องกามโรคมามากที่สุด สนใจการนัดพบระหว่างชายหลิมน้อยที่สุด
2. นักเรียนเกรด 9 สนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาเรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่

3. ผู้ใหญ่สนใจปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน พฤติกรรมทางเพศของบุคคลมากกว่านักเรียนเกรด 9

4. เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน

5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่นักเรียนเกรด 9 ต้องการและสนใจมีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ทางโรงเรียนจัด

6. โดยทั่วไปแล้วความเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด มีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของบิดามารดา และครูผู้สอนสุขศึกษาน้อย มีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ

7. การสอนเพศศึกษา บางอย่างควรจะสอนรวมเพศ บางอย่างควรจะสอนแยกเพศ
ลิน (Lin. 1973 : 462 - 465) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษาบรรจุไว้ในหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 277 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. บิดามารดา ร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา

2. บิดามารดาสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

3. บิดามารดาที่เห็นด้วย และมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มักจะมองเรื่องเพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และศีลธรรมด้วย

4. บิดามารดามีความคิดเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นทั้งผู้ที่เข้าใจทางที่ถูกต้องและขณะเดียวกันก็ต้องเป็นผู้คอยควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วย

วอเรน (Warren. 1969 : 588) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศ และความถูกต้องของความรู้นั้น โดยทำการศึกษากับนิสิตปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย North Caroling ใน Greenboro จำนวน 226 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนจะเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ มีข้อสังเกตอยู่ว่าเด็กกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียน

เป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้เรื่องเพศ จะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า เด็กนักเรียนที่ลงความเห็นว่าเป็นบิดามารดาและเพื่อน เป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมดได้อ้างถึงบิดามารดาว่าเป็นแหล่งสำคัญที่พวกเขาได้รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และส่วนใหญ่จะได้รับความรู้เรื่องเพศจากคำบอกเล่าของเพื่อน ๆ

ส่วนผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับมีดังนี้

- นักเรียน 104 คน ยังไม่รู้ว่าการกำหนดเพศของเด็กทารกเป็นอย่างไร
- นักเรียน 105 คน ไม่เข้าใจถึงหน้าที่พื้นฐานของยาคุมกำเนิด
- นักเรียน 120 คน ไม่รู้จักถึงกรรมวิธีทางด้านสรีระวิทยาของการคุมกำเนิด
- นักเรียน 71 คน มีความเชื่อว่าโรคติดเชื้ออย่างอ่อนเป็นอาการของคนตั้งครรรภ์
- นักเรียน 79 คน เชื่อว่าการเป็นมะเร็งที่อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง เป็นผล

เนื่องจากยาคุมกำเนิด

- นักเรียน 99 คน ไม่รู้ความหมายของไข่
- นักเรียน 112 คน ไม่รู้ว่าสายสะดือนั้นติดกับรกในครรภ์
- นักเรียน 102 คน ไม่รู้จักหมอยุ่มีความเชี่ยวชาญทางด้านมาระวังรักษาครรภ์

โดยเฉพาะ

วูดดี (Woody. 1973 : 73) ได้ทำการวิจัยโดยสำรวจเจตคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษา ในปัจจุบัน สรุปความได้ว่า มีเจตคติเบื้องต้นเชิงประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเพศศึกษา เจตคติเหล่านั้นได้แก่

1. อวัยวะสืบพันธุ์ และหน้าที่ของมันไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจถ้าจะกล่าวถึง
2. ความมีความเข้าใจ เพศของเด็กควรจะต้องเป็นไปตามเพศที่กำหนดมาแล้ว เมื่อตอนเกิดซึ่งแสดงให้เห็นโดยชัดเจนทางร่างกาย
3. การสำรวจความใคร่ด้วยตนเองเป็นการแสดงออกตามปกติ
4. เพศศึกษาเป็นภาระบวณการต่อเนื่องอย่างหนึ่งก่อนที่จะถึงวัยรุ่น เด็กควรจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องสมบูรณ์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสืบพันธุ์และพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ การคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกามโรค และองค์ประกอบทางจิตวิทยาอันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

5. ประโยชน์และโทษของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงาน ควรนำมาพิจารณาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนศีลธรรมจรรยา สิ่งแวดล้อม ค่านิยมแต่ละบุคคล

6. เด็กวัยรุ่นควรรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

7. การเปิดเผย และการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการเสริมสร้าง หรือธำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ และเป็นการเรียนรู้ถึงการมีความสัมพันธ์กันในฐานะบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

เดิร์ธ (Dearth. 1974 : 190 - 193) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิดา มารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอนบีช จำนวน 153 คน บิดามารดาของนิสิต 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิต และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบิดามารดาของนิสิตก็เห็นด้วย

2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษา และครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมักจะมีความเห็นสอดคล้องกัน กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันน้อยที่สุด กลุ่มบิดามารดาของนิสิตมีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษาน้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด

3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษา เมื่อคิดเป็นร้อยละ 2 เท่าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้

4.1 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงจัง (กลุ่มนิสิต กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

4.2 เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)

4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)

4.4 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

4.5 เป็นผู้ดำเนินการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

เบอรี่ (Berry. 1975 : 4118 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน Dade County และสรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสอนเพศศึกษาโดยจัดสอนสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ
2. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการสอนเพศศึกษา
3. โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนเพศศึกษาในรูปลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าโรงเรียนนั้นจะยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษาเป็นแบบแผนก็ตาม

4. โรงเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะสอนวิชาเพศศึกษาแทรกกับวิชาอื่น มากกว่าที่จะสอนวิชาเพศศึกษาเป็นเอกเทศ

5. นักเรียนทุกคนควรได้รับการสอนในวิชาเพศศึกษาที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของคน นอกจากนี้ เบอรี่ ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. โรงเรียนที่ยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษา ควรจะจัดให้มีการสอนวิชานี้ร่วมกับชุมชนนั้น
2. โรงเรียนทุกโรงเรียนควรจัดสอนวิชาเพศศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
3. ครูทุกคนควรจะได้รับการเตรียมตัวในการสอนวิชาเพศศึกษา
4. วิชาเพศศึกษาควรจัดสอดแทรกไปในวิชาต่าง ๆ ที่จัดสอนตามปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. โครงการสอนเพศศึกษาควรมีความต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาส่วนที่แสดงความเป็นผู้หนึ่งผู้ขายเปลี่ยนเจตคติในเรื่องนี้ว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องของความพอใจมากกว่าจะเป็นความผิดปกติทางเพศ ผู้หนึ่งเปลี่ยนเจตคติในเรื่องที่ว่าศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลทุกชั้นในสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้นยังพบว่าทั้งผู้หนึ่งและผู้ขายมีความคิดว่างิจกรรมทางเพศของผู้ใหญ่ที่พอใจ ไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายและได้รับการยอมรับถ้าไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

แมคแนบ (Macnab. 1976 : 537 - 539) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศของลูกหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาท์อิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องการออกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับข้อมูลของตัวเอง และของพ่อแม่แบบสอบถามตอนนี้พยายามที่จะแบ่งนิสิตตามพฤติกรรมทางเพศ เป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษนิยม (Conservative) ตอนที่สอง ถามเกี่ยวกับเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่แบบสอบถามเฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก นั่นคือพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อลูกในเจตคติทางเพศ

เดอาร์ท และแคสเซล (Dearth and Cassel. 1976 : 594 - 596) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการเรียนวิชาเพศมนุษย์ (Human Sexuality) เพื่อต้องการทราบว่าอิทธิพลที่ทำให้เจตคติของนิสิตชายหญิงแตกต่างกันหรือไม่ มีกลุ่มตัวอย่าง 197 คน เป็นนิสิตชาย 121 คน นิสิตหญิง 76 คน โดยใช้แบบสำรวจเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีเจตคติแตกต่างกันในหลายเรื่อง ที่สำคัญที่สุดได้แก่ เรื่องอวัยวะในส่วนที่แสดงความแตกต่างในการเป็นเพศชายเพศหญิง เพศชายเปลี่ยนเจตคติในเรื่องรักร่วมเพศว่า เป็นเรื่องของความพึงพอใจมากกว่าเป็นเรื่องของความผิดปกติทางเพศ ผู้หญิงเปลี่ยนเจตคติในเรื่องที่ว่า ศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลในสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้น นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดว่ากิจกรรมทางเพศที่ผู้ใหญ่พอใจไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคลหรือของกลุ่มก็ตาม เป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายและได้รับการยอมรับถ้าไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

รอส (Ross. 1977 : 44 - 45) ได้ทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในเมืองนิวยอร์ก โดยให้เด็กวัยรุ่นด้วยตนเองเป็นสื่อที่จะได้ข้อมูลมา เพราะถือว่าในหมู่เด็กวัยรุ่นด้วยกันจะเปิดเผยอะไรมากกว่าที่ผู้ใหญ่จะเข้าไปจัดการ เด็กวัยรุ่นที่กรอกแบบสอบถามมีทั้งหมด 1,000 คน เป็นชาย 333 คน หญิง 667 คน อายุระหว่าง 13 - 19 ปี จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่เพียงคนเดียวจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ครบทั้งสองคน และยังพบอีกว่าร้อยละ 64 ของผู้หญิงร้อยละ 76 ของผู้ชาย เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วอย่างน้อยหนึ่งคน

ผู้หนึ่งส่วนใหญ่มองว่าพ่อแม่คงจะผิดหวังที่ลูกสาวยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่ผู้ชายคิดว่าพ่อแม่ส่งเสริมเป็นนัย ๆ ที่ตนจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เคอร์บี (Kirby. 1985 : 421) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนเพศศึกษา โดยที่วิชาเพศศึกษาเป็นวิชาที่เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบและสนใจเรียน ซึ่งมีการค้นคว้าวิจัยมากมายว่าการสอนเพศศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น แต่ตรงข้ามกลับมีผลน้อยมากในเรื่องของค่านิยมและเจตคติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบโปรแกรมการสอนเพศศึกษาที่จัดขึ้นกับผลที่ได้รับว่า เพราะเหตุใดการสอนเพศศึกษาจึงเพียงแต่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม ให้เพิ่มเนื้อหาของการทำแท้ง การคุมกำเนิด การทำหมัน ซึ่งโรงเรียนและครูไม่ความมองข้ามความสำคัญของการสอนเพศศึกษา รวมทั้งความต้องการในการเรียนรู้ของเด็กอีกด้วย และผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าการสอนเพศศึกษานั้นเป็นการเตรียมตัวให้กับนักเรียน โดยเฉพาะในวัยรุ่นเริ่มแรก

โอลาดีโป และ อาร์มลาโย (Oladebo and Armlayo. 1991 : 216) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในการสอนวิชาเพศศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษามีผลหรือได้รับอิทธิพลโดยตรงจากครูผู้สอน และความเต็มใจในการสอน จึงได้มีการวิจัยในกลุ่มครูจำนวน 351 คน ในเมือง Lbadan ประเทศไนจีเรีย เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ยังคิดว่าเนื้อหาที่สอนในหลักสูตรนั้นยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 34.80 ของกลุ่มครูคิดว่าตนเองไม่สามารถสรุปข้อบ่งชี้เนื้อหาวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน

เมลานี, เฟลป์ และทริป (Mellany, Phelps and Tripp. 1992 : 449) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่าปัจจุบันมีความต้องการในการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษามากขึ้น ซึ่งได้มีการพยายามพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แต่ในขณะเดียวกันจากการศึกษามากมายก็พบว่า ยังไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้ เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังคิดว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน

กาลาร์โด (Gallardo. 1993 : 1735) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนวิชาเพศศึกษา ครบครวัศึกษา โดยได้ทำการศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งปฐมนิเทศในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับเด็ก ส่วนใหญ่ยอมรับในเนื้อหาการสอนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน และเห็นว่ายังไม่ควรสอนเกี่ยวกับเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและการทำแท้งให้กับเด็กในวัยนี้

โคซาเรฟ (Kosareff. 1993 : 1475) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสอนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่เรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิชาสุขภาพในโรงเรียน Jalin Gleun High School ซึ่งนักเรียนจะทำแบบฝึกหัดก่อน - หลังเรียน (Pre-Post Test) ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนและหลังเรียน

แอลเคอร์เซีย (Lequercia. 1992 : 154) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เนื่องจากพบว่านักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ และการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ต้องการความรู้ความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีวัยรุ่นจำนวนร้อยละ 10 เท่านั้นที่เข้าร่วมเรียนในวิชาเพศศึกษา จุดประสงค์ในการศึกษาคั้งนี้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อวิชาเพศศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่จะมีส่วนร่วมในเนื้อหาของชีววิทยา สังคมวิทยา พฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิด ซึ่งจะทำให้ประสบผลสำเร็จในการสอนมากขึ้น

เดอ กาสตัน (De Gaston. 1994 : 101) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะทางเพศกับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยศึกษาใน 4 ประเด็น คือ

1. ประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศ ความมุ่งมั่นในความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและการให้คำแนะนำนักเรียนกลุ่มที่เป็นเพศชายและนับวสุทธิ์

2. โปรแกรมที่ส่งเสริมการสอนเพศศึกษาและความคิดเห็นครูที่มีต่อวัตถุประสงค์ในโปรแกรมการสอน โดยพบที่มีความแตกต่างในส่วนของครูผู้สอนและประสิทธิผลของโปรแกรม นักเรียนจะมีความคิดเห็นในเชิงบวก เมื่อครูผู้สอนมีความตั้งใจหรือส่งเสริมสนับสนุนในการเรียนการสอน และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการสอน

3. ความเข้าใจภาวะทางเพศของวัยรุ่น โดยพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมทางเพศและเจตคติทางเพศ หรือโปรแกรมการสอนเพศศึกษาประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามขึ้นกับการมีความตระหนักถึงการเรียนวิชาเพศศึกษาและความเหมาะสมในแต่ละเพศ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติทางเพศที่ดีกว่า และนักเรียนชายมักจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

จอห์นสัน (Johnson. 1994 : 2408) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในบ้านและโรงเรียนของรัฐมิซซูรี จำนวน 108 โรงเรียน เนื่องจากพบว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอัตราการตั้งครรภ์สูง (คือ มีเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้นที่รายงานว่าไม่พบเด็กนักเรียนตั้งครรภ์ระหว่าง ปี ค.ศ.1990 - 1991) โดยผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 91.6 ของโรงเรียนต่าง ๆ มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการสอนในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และส่วนน้อยในระดับประถมศึกษา โดยมีโรงเรียนร้อยละ 11.20 สอนวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาเดียว และร้อยละ 88.80 ได้จัดให้มีการสอนเพศศึกษาอยู่ในส่วนหนึ่งของวิชาสุขภาพ นอกจากนี้แล้วพบว่าผู้เสนอจำนวนร้อยละ 86.10 ว่าควรสอนรวมในวิชาคหกรรม และเป็นจำนวนน้อยที่เสนอว่าควรสอนรวมกับวิชาพลศึกษา วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา และกายวิภาคศาสตร์

2. มีผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 64.80 ที่สอนเรื่องเพศให้กับเด็กของตน

โอลเซน (Olsen. 1994 : 4271) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนเพศศึกษา เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นมีอัตราการเกิดในเด็กวัยรุ่นลดลง แต่อัตราการตั้งครรภ์ยังคงเท่าเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้วิธีการทางทั้งในการแก้ปัญหา ในการศึกษารั้งนี้ได้มีการทดลองการใช้โปรแกรมการสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ให้กับเด็ก ซึ่งใช้ในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยมี

เพศสัมพันธ์และกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ยังไม่มีการยืนยันแน่นอนว่าการสอนครั้งนี้จะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศได้ หรือทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีอย่างถาวรได้ ซึ่งจะต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

โอมู (Omu. 1994 : 11) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดหลักสูตรเพศศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาในเด็กก่อนวัยรุ่น ในการที่จะให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และเพื่อประโยชน์ข้างหน้าในการป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น รวมทั้งการป้องกันการติดโรคจากเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทดลองทำบทเรียนเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยรุ่น (10 บท) และสอนในกลุ่มทดลองที่เมือง Benin City และกลุ่มควบคุม (ไม่มีการสอน) ในเมือง Kaduna ผลจากการวิจัยพบว่า หลังจากการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาว่าควบคุมไม่ได้ เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งเนื้อหาอันจะมีความเหมาะสมไม่ขัดต่อศีลธรรม นอกจากนี้แล้ว ยังได้มีการเสนอแนะว่าการเตรียมตัวผู้สอนหรือการฝึกหัดครูผู้สอน การเตรียมคู่มือการสอนตลอดจนผู้ปกครองจะมีส่วนช่วยในการสอนประสบผลสำเร็จมากขึ้น

เทย์เลอร์ (Taylor. 1994 : 4062) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวัดเจตคติและความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และการเพิ่มจำนวนของวัยรุ่นที่มีการตั้งครรภ์ ซึ่งการสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ โดยที่การสอนเพศศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการพัฒนาการเรียนการสอน การเห็นคุณค่าของการสอนเพศศึกษา ตลอดจนการมีเทคนิค สื่ออุปกรณ์ในการสอนด้วย โดยที่การศึกษาได้กลุ่มนักเรียนชายซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองสอนแนะนำเกี่ยวกับเพศศึกษาจะมีความรู้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากกลุ่มเพื่อนหรือทางโทรทัศน์ โดยส่วนใหญ่เป็นความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การเกิดและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ แต่ขาดความรู้ในเรื่องของการมีประจำเดือน และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผลจากการศึกษานี้ทำให้เป็นแนวทางว่าผู้ปกครองควรมีส่วนในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาได้กับบุตรของตนเอง ซึ่งจะเป็นการป้องกันการเกิดปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเด็กอีกด้วย

✓ การวิจัยในประเทศไทย

นิยม จิมตระกูล (2518 : 81 - 83) พิเชษฐ์ ศรีวรกุล (2518 : 77 - 78)

และสำราญ เพชรจอม (2518 : 77 - 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในส่วนกลางที่มีต่อการสอนเพศศึกษาร่วมกันเป็นโครงการโดย นิยม จิมตระกูล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนสาธิต พิเชษฐ์ ศรีวรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล และสำราญ เพชรจอม ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสามปรากฏผลสอดคล้องกันดังนี้

1. ความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง
2. ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง
3. ความคิดเห็นในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน เป็นอันดับหนึ่ง
4. ความคิดเห็นในเรื่องวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำนะนาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง
5. ความคิดเห็นในเรื่องความร่วมมือชุมชนในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ เป็นอันดับหนึ่ง
6. ความคิดเห็นในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรรู้เฉพาะนักเรียนชาย พบว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นว่าควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวโสเภณีเป็นอันดับหนึ่ง

อาภาพร สุขวงศ์ (2520 : 82 - 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 453 คน เป็นนักเรียนชาย 230 คน และนักเรียนหญิง 223 คน ผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งนักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติต่อการให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีเจตคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่าเจตคติของนักเรียนหญิง ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามีดังนี้

1. ความคิดเห็นในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าจะจัดสอนเพศศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจถึงสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 เพศ ที่จะต้องให้เกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตา ปราณี และการเข้าใจกัน และกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน เป็นอันดับหนึ่ง
2. ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรวิชาเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเรื่องควรสอนเรื่อง มารยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติของชาย หญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกัน และกัน เป็นอันดับหนึ่ง
3. ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนเห็นว่าผู้สอนเพศศึกษา ควรเป็นครูอันดับหนึ่ง
4. ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนเห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นอันดับหนึ่ง
5. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์และการวัดผล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนต์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลองประกอบการสอนเป็นอันดับหนึ่ง

วาสนา สีลากร (2520 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างไม่ดีพอ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีเจตคติต่อการจัดสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง บิดามารดาของนักเรียนที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่อยู่ในชุมชนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ มีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชุมชนที่จะเกิดปัญหาทางเพศ

ถวัลย์ รักษ์ (2522 : ๑) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนและครูโรงเรียนราชฤดีในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการนำ

เพศศึกษามาสอนในโรงเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครองนักเรียน 168 คน และครู 167 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้ปกครองและครู มีทัศนคติต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียนไปในเชิงนิยาม โดยผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็น 3.75 และครูมีค่าระดับความคิดเห็น 3.82

จงกล นาหิรัญ (2525 : 120 - 123) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 4345 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจทางด้านเพศศึกษาในระดับปานกลางโดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย
2. นักเรียนสนใจหัวข้อเรื่องการมีความรักมากที่สุด รองลงมาสนใจหัวข้อการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิและกระเทยตามลำดับ

สุนทรทิพย์ พลบริชา (2526 : 25 ; อ้างอิงมาจาก รักวงศ์ โพธิสาร. 2524 : 35) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน โดยจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเวลา 10 ชั่วโมง แล้ววัดเจตคติด้านเพศศึกษาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีแนวโน้มเจตคติทางบวกต่อการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติภายหลังการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณ ปาละโค (2527 : 51 - 54) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ในจังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม จากผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้ามีเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับกลางและจากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติไปในทางลบมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 79.929$) และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเมืองมีเจตคติในเรื่องเพศไปในทางบวกมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนานอกเมือง

ผกาพันธ์ ชนะภัย (2528 : 58 - 61) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีกับนักเรียนสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

สุชิน บัวงาม (2528 : 95 - 102) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัย ศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ จากผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ
2. นักศึกษาที่มีเพศ พื้นฐานความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาวิชาเอกสุศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. แหล่งความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรียงตามลำดับความสำคัญ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ครู-อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์หรือวิดีโอ หนังสือพิมพ์ แพทย์ บิดามารดา ผ่านภาพโฆษณา วิทยุ และญาติพี่น้อง

สุทัศน์ จิณแพทย์ (2531 : 59 - 61) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกมีเจตคติในเรื่องเพศในทางบวก
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศในระดับมาก

3. นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง

6. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

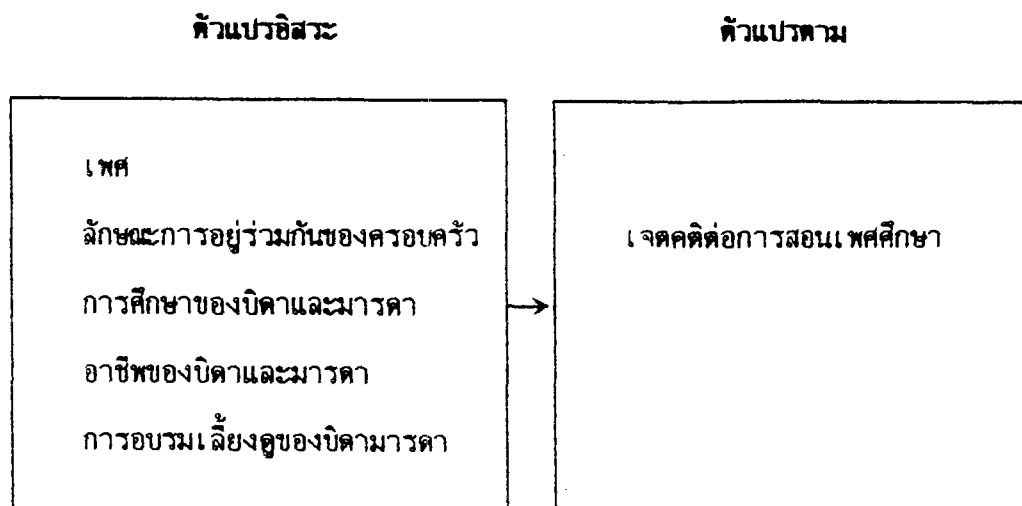
ปราโมทย์ ปานภาเนศ (2531 : 69 - 75) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน

2. ผู้ปกครองที่มีระดับเพศศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ปกครองที่มีเพศ กลุ่มอายุ อาชีพ และศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า บุคคลในอาชีพต่าง ๆ ผู้ปกครองและตัวนักเรียน ส่วนมากมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา และต้องการให้การสอนเพศศึกษาในสถานศึกษา โดยสอนสอดแทรกไปกับวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยจากกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังปรากฏตามภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี
มีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2540 จำนวนทั้งสิ้น 5,596 คน ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2540 ในแต่ละอำเภอ จังหวัดลพบุรี

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน
เมืองลพบุรี	โคกกระเทียมวิทยาลัย	468
	พระนารายณ์	928
	ดงตาลวิทยา	203
	โคกชุมวิทยา	270
ท่าม่วง	ท่าม่วงวิทยาคาร	320
	บ้านเปิกวิทยาคม	69
บ้านหมี่	บ้านหมี่วิทยา	305
	บ้านชีวิทยา	146
	บางกระพี้บ้านเลี้ยววิทยา	33
	ปิยะบุตร์	299

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน
โคกสำโรง	โคกสำโรงวิทยา	392
โคกเจริญ	โคกเจริญวิทยา	152
พัฒนานิคม	พัฒนานิคม	251
	โคกสูงวิทยา	124
	ขุนรามวิทยา	113
ชัยบาดาล	ชัยบาดาลวิทยา	544
	ชัยบาดาลพิทยาคม	193
ลำนารายณ์	หนองรีวิทยา	187
ท่าหลวง	ท่าหลวงวิทยาคม	160
สระโบสถ์	สระโบสถ์วิทยาคาร	146
กิ่งอำเภอหนองม่วง	หนองม่วงวิทยา	214
	ยางรากวิทยา	79
กิ่งอำเภอลำสนธิ		
รวม		5,596

ที่มา : สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี. 2540 : ไม่มีเลขหน้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2540 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage

sampling) โดยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คำนวณจากสูตรของยามาเน (Yamane'. 1967 : 886) ดังปรากฏตาราง 2

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มในที่นี้เท่ากับ 0.05

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- นำอำเภอในแต่ละอำเภอมาทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) มา 5 อำเภอจากจำนวนทั้งหมด 12 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลพบุรี อำเภอชัยบาดาล อำเภอบ้านหมี่ อำเภอพัฒนานิคม อำเภอท่าเรือ
- สุ่มโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองลพบุรี อำเภอชัยบาดาล อำเภอบ้านหมี่ อำเภอพัฒนานิคม อำเภอท่าเรือ อำเภอละ 1 โรงเรียน โดยใช้ในการสุ่มอย่างง่ายและใช้วิธีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบเป็นสัดส่วนตามโรงเรียน

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียนที่เป็นตัวแทนในแต่ละอำเภอจำนวนตามเพศ

อำเภอ	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
			ชาย	หญิง	
เมืองลพบุรี	โคกกระเทียมวิทยาลัย	468	76	85	161
บ้านหมี่	ปิยะบุตร์	299	49	57	106
ชัยบาดาล	ชัยบาดาลพิทยาคม	193	32	39	71
พัฒนานิคม	ขุนรามวิทยา	113	18	26	44
ท่าเรือ	บ้านเบิกวิทยาคม	69	12	18	30
รวมทั้งสิ้น		1142	187	225	412

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา และคำراءเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม เจตคติมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ตามตัวแปรอิสระที่จะศึกษาได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของสมาน กาเนด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ข้อที่ 1 - 10 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ข้อที่ 11 - 20 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ข้อที่ 21 - 30 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ตอนที่ 2 เป็นข้อความวัดเจตคติในทางบวกและทางลบ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้านคือ ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา จำนวน 59 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติจากหนังสือและเอกสาร คำراءและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงและสร้างแบบทดสอบตามความเหมาะสม

3. สร้างแบบสอบถามตามแนวของลิเคอร์ต ซึ่งประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 28 - 29) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 พิจารณาว่าต้องการจะวัดเจตคติของใครที่มีต่ออะไร แล้วให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่วัดนั้นให้แน่นอน

3.2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้ว ให้สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้น ๆ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น ซึ่งข้อความเหล่านั้นจะมีลักษณะที่ตามเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ตอบผู้สร้างเครื่องมืออาจเขียนขึ้นเองหรือนำมาจากที่อื่น หรือจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้น ๆ ก็ได้แต่ต้องมีลักษณะดังนี้

3.2.1 ต้องเป็นข้อความที่ตามในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปใช้ข้อเท็จจริง

3.2.2 ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัด จะต้องปรากฏด้วยข้อความที่เป็นด้านบวกและด้านลบละกัน

3.2.3 แต่ละข้อความต้องสั้นและเข้าใจง่าย ชัดเจนไม่กำกวม จำนวนของข้อความที่สร้างขึ้นครั้งแรกควรมีประมาณ 30 ข้อความขึ้นไป เพราะต้องคัดเลือกข้อความให้เหลือ 20 - 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่ต้องการจะวัด

3.3 เมื่อได้โอกาสเพียงพอก็บรรจุลงในมาตราวัดโดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 กำหนดน้ำหนักในการตอบข้อเลือกต่าง ๆ ของแต่ละข้อความ ซึ่งในการกำหนดน้ำหนักว่าข้อใดควรจะให้น้ำหนักเท่าใดนั้น มีวิธีการอยู่ 3 วิธี แต่นิยมใช้กันมากที่สุดคือ วิธีกำหนดน้ำหนักในแต่ละข้อเลือกมีน้ำหนัก 5 4 3 2 1 หรือ 1 2 3 4 5 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อความที่เป็นด้านบวกหรือลบ

ให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา ประกอบด้วยความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง ภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ค่า IC เพื่อให้ข้อคำถามมีความหมายชัดเจนและถูกต้อง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี จำนวน 80 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีข้อความสองลักษณะซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

1. ถ้าเป็นข้อความทางบวก เมื่อตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

2. ถ้าเป็นข้อความทางลบ เมื่อตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

3. ในการวิเคราะห์หาค่าความสำคัญของแบบสอบถามวัดเจตคติใช้เกณฑ์ประเมิน

ค่าเฉลี่ยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีเจตคติดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า มีเจตคติดี

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีเจตคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า มีเจตคติที่ไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องของเพศศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผล ประเมินผล พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม โดยใช้สูตร IC
2. หาค่าอำนาจจำแนก หลังจากนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนวิเคราะห์อำนาจจำแนกเป็นรายข้อตามเทคนิคร้อยละ 5 ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 152) ข้อที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งมีจำนวน 59 ข้อ
3. หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.945 ซึ่งจัดว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูง เหมาะที่จะนำไปใช้ในการศึกษาคั้งนี้

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการออกหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 โดยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้มาจำนวน 412 ชุด นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามปรากฏว่าได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 406 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และแปลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามและคัดเลือกรายที่สมบูรณ์ไว้
2. แจกแจงข้อมูลเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่ศึกษา
3. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t - test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 7 ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำผลการทดสอบมาตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-keuls Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) โดย

ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน คนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญของ โรวินELLI และแฮมเบิลตัน

(Rovinelli and Hsmbleton) โดยใช้สูตร (สมบูรณ์ ชิตพงษ์. 2528 : 178)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการ

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Disrimination Power)

เป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วยสถิติค่าที

(t-test) โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 114)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ

n_H แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มต่ำ

2.3 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม

ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้สูตรการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

โดยใช้สูตร (บุศวี วงศ์วิริยะ. 2534 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยมี } df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน $t = \text{distribution}$

$\bar{X}_1 \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

$S_1^2 S_2^2$ แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า

2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ทดสอบค่าเอฟ (F-test) หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 - 7 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์วิเศษ. 2527 : 249)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน $F - \text{distribution}$

MS_B แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่จะนำผลการทดสอบมาตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์วิเศษ. 2527 : 267)

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{\tilde{n}}}$$

$$\text{โดยที่ } \tilde{n} = \frac{k}{\frac{1}{n} + \frac{1}{n} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

q แทน $q - \text{Statistics}$ ที่ได้จากตาราง

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

$\tilde{n}$ แทน ตัวกลางฮาร์โมนิคของจำนวนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n_1, n_2, n_k แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ k ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

S^2 แทน ความแปรปรวน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-Distribution

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-Distribution

SS แทน Sum of Square

MS แทน Mean of Square

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมาย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนกลุ่ม

ตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ และเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา ตามขั้นตอน

แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวนตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะประชากร ดังปรากฏตามตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ อาชีพของบิดาและมารดา การศึกษาของบิดาและมารดา การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และครูผู้สอนเพศศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	183	45.41
1.2 เพศหญิง	220	54.59
รวม	403	100.00
2. การอยู่ร่วมกันของครอบครัว		
2.1 อยู่กับบิดามารดา	283	69.70
2.2 อยู่กับบิดา	11	2.70
2.3 อยู่กับมารดา	41	10.10
2.4 อยู่กับญาติพี่น้อง	61	15.00
2.5 อื่น ๆ	10	2.50
รวม	406	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
3. การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา		
3.1 ต่ำกว่าประถมศึกษา	28	7.00
3.2 ประถมศึกษา	247	61.80
3.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	62	15.50
3.4 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	30	7.50
3.5 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13	3.30
3.6 ปริญญาตรี	19	4.80
3.7 สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.30
รวม	400	100.00
4. การศึกษาชั้นสูงสุดของมารดา		
4.1 ต่ำกว่าประถมศึกษา	44	11.00
4.2 ประถมศึกษา	212	67.80
4.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	42	10.50
4.4 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	22	5.50
4.5 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	1.00
4.6 ปริญญาตรี	16	4.00
4.7 สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.20
รวม	401	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพของบิดา		
5.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	74	18.40
5.2 ค้าขาย	40	10.00
5.3 เกษตรกรรม	107	26.60
5.4 รับจ้าง	169	42.00
5.5 อื่น ๆ	12	3.00
รวม	402	100.00
6. อาชีพของมารดา		
6.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	7.10
6.2 ค้าขาย	79	19.90
6.3 เกษตรกรรม	104	26.20
6.4 รับจ้าง	168	42.30
6.5 อื่น ๆ	18	4.50
รวม	379	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
7. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา		
7.1 แบบปล่อยตามใจ	277	68.20
7.2 แบบประชาธิปไตย	31	7.60
7.3 แบบอึดตาอึดใจ	98	24.20
รวม	406	100.00
8. ครูผู้สอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียน		
8.1 เพศชาย	71	17.60
8.2 เพศหญิง	247	61.30
8.3 ทั้งเพศชายและเพศหญิง	85	21.10
รวม	403	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี เป็นเพศชายร้อยละ 45.41 เพศหญิงร้อยละ 54.59 มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวแบบอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดร้อยละ 69.70 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องร้อยละ 15.00 อาศัยอยู่กับมารดาร้อยละ 10.10 อาศัยอยู่กับบิดาร้อยละ 2.70 และอื่น ๆ ร้อยละ 2.50 ระดับการศึกษาของบิดาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 61.80 มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 15.50 มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 7.50 ต่ำกว่าประถมศึกษา

ร้อยละ 7.00 ปริญญาตรีร้อยละ 4.80 ระดับอนุปริญญาร้อยละ 3.30 สูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 0.30 การศึกษาของมารดาชั้นสูงสุดระดับประถมศึกษามีมากที่สุดร้อยละ 67.80 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 11.00 มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 10.50 มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 5.50 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 4.00 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าร้อยละ 1.00 ระดับสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 0.20 อาชีพของบิดาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุดร้อยละ 42.00 อาชีพเกษตรกรร้อยละ 26.60 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจร้อยละ 18.40 อาชีพค้าขายร้อยละ 10.00 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 3.00 อาชีพของมารดาประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 41.40 อาชีพเกษตรกรร้อยละ 25.60 อาชีพค้าขายร้อยละ 19.90 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.10 และประกอบ อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 4.50 ครูผู้สอนเพศศึกษาเป็นผู้ชายร้อยละ 17.60 ผู้หญิงร้อยละ 61.30 และ เป็นผู้ชายหรือผู้หญิงสลับกันร้อยละ 21.10 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาปรากฏว่าเป็นการอบรม เลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจมากที่สุดร้อยละ 68.20 แบบอึดคาติบไคยร้อยละ 24.10 และแบบ ประชาธิปไตยร้อยละ 7.60

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถาม เจตคติต่อการสอนเพศศึกษา

แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างเจตคติ ต่อการสอนเพศศึกษา จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ดังปรากฏ ตามตาราง 4

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและระดับเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
ชาย	183	2.3432	.359	ไม่ดี
หญิง	220	2.4281	.330	ไม่ดี
รวม	403	2.3857	.3445	ไม่ดี

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติอยู่ในระดับที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S	S^2	t	P
ชาย	183	2.3432	.359	.027	-2.47*	.014
หญิง	220	2.4281	.330	.022		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว

ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว	N	$\bar{X}$	S
อยู่ร่วมกับบิดามารดา	282	2.3772	.3309
อยู่ร่วมกับญาติพี่น้อง	61	2.4663	.3543
อยู่ร่วมกับมารดา	41	2.3910	.3937
อยู่ร่วมกับบิดา	11	2.1649	.4253
อื่น ๆ	10	2.5052	.2689
รวม	405	2.3894	3.4490

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาจำแนกตามการอยู่ร่วมกันของครอบครัวเรียงลำดับจำนวนนักเรียนจากมากไปหาน้อยคือ อยู่ร่วมกับบิดามารดา อยู่ร่วมกับญาติพี่น้อง อยู่ร่วมกับมารดา อยู่ร่วมกับบิดา และอื่น ๆ แล้วนำผลไปวิเคราะห์หาความแปรปรวนดังปรากฏผลตามตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการ
อยู่ร่วมกันของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1.0913	.2728	
				.0560
ภายในกลุ่ม	400	46.9546	.1174	
รวม	404	48.0459		

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา
ของบิดา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S
ประถมศึกษา	274	2.3917	.3205
มัธยมศึกษาตอนต้น	62	2.4217	.3505
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	29	2.3545	.4440
ต่ำกว่าประถมศึกษา	28	2.3968	.3676
ปริญญาตรี	19	2.3188	.3681
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13	2.4673	.3531
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.2881	
รวม	399	2.3902	.3446

จากตาราง 8 แสดงว่าคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา นักเรียน เรียงลำดับ
จากมากไปหาน้อยคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ต่ำกว่า
ประถมศึกษา ปริญญาตรี อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หา
ความแปรปรวน ดังปรากฏตามตาราง 9

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	1.4887	.2481	2.1243*	.0497
ภายในกลุ่ม	392	45.7857	.1168		
รวม	398	47.2744			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ดังปรากฏตามตาราง 10

ตาราง 10 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติเป็นรายคู่ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา
ของบิดา

	สูงกว่า	ปริญญา	มัธยม	ประถม	ต่ำกว่า	มัธยม	อนุปริญญา
	ปริญญา	ตรี	ศึกษาตอน	ศึกษา	ประถม	ศึกษา	หรือ
ระดับการศึกษา	ตรี		ปลายหรือ		ศึกษา	ตอนต้น	เทียบเท่า
			เทียบเท่า				
$\bar{X}$	1.2881	2.3188	2.3545	2.3917	2.3968	2.4217	2.4673

สูงกว่าปริญญาตรี	1.2881	-	1.0307	1.0664	1.1036	1.1087	1.1336	1.1792*
ปริญญาตรี	2.3188		-	0.0357	0.0729	0.0780	0.1029	0.1485
มัธยมศึกษาตอนปลาย								
หรือเทียบเท่า	2.3545			-	0.0372	0.0423	0.0672	0.1128
ประถมศึกษา	2.3917				-	0.0051	0.0300	0.0756
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2.3968					-	0.0249	0.0700
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.4217						-	0.0450
อนุปริญญาหรือ								
เทียบเท่า	2.4673							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษามากกว่า
นักเรียนที่บิดามีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ
พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา
ของมารดา

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S
ต่ำกว่าประถมศึกษา	44	2.3894	.2989
ประถมศึกษา	272	2.3932	.3330
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	2.4694	.3327
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	21	2.2509	.4796
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	2.1815	.2792
ปริญญาตรี	16	2.3670	.3997
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.9322	
รวม	400	2.3890	.3422

จากตาราง 11 แสดงว่าคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดานักเรียน
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ต่ำกว่าประถมศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ
สูงกว่าปริญญาตรี นามที่ได้ไปวิเคราะห์หาความแปรปรวนดังปรากฏตามตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6	1.0655	.1776	1.5284	.4674
ภายในกลุ่ม	393	45.6597	.1162		
รวม	399	46.7252			

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพ	N	$\bar{X}$	S
รับจ้าง	168	2.4325	.3382
เกษตรกรรวม	107	2.3607	.3247
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	74	2.3297	.4068
ค้าขาย	40	2.3428	.3188
อื่น ๆ	12	2.5380	.2221
รวม	401	2.3886	.3460

จากตาราง 13 แสดงว่าคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพของบิดานักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ประกอบอาชีพรับจ้าง เกษตรกรรวม รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย และประกอบอาชีพอื่น ๆ นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ดังปรากฏตามตาราง 14

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามการประกอบอาชีพของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1.0154	.2538	.0746
ภายในกลุ่ม	396	46.8599	.1183	
รวม	400	47.8753		

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพ	N	$\bar{X}$	S
รับจ้าง	167	2.4343	.3191
เกษตรกรรวม	104	2.3578	.3261
ค้าขาย	79	2.3385	.3930
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	2.3953	.3396
อื่น ๆ	18	2.4603	.3320
รวม	396	2.3935	.3398

จากตาราง 15 แสดงว่าคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพมารดาของนักเรียน
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ประกอบอาชีพรับจ้าง เกษตรกรรม ค้าขาย รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
และประกอบอาชีพอื่น ๆ นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	.7292	.1823	1.5880	.1767
ภายในกลุ่ม	391	44.8874	.1148		
รวม	395	45.6166			

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 17 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู
ของบิดา

ลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู	N	$\bar{X}$	S
แบบปล่อยตามใจ	276	2.3896	.3542
แบบอึดคาอึปไตย	98	2.3857	.2934
แบบประชาอึปไตย	31	2.3994	.4156
รวม	405	2.3894	.3449

จากตาราง 17 แสดงว่าคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ อบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยตามใจ แบบอึดคาอึปไตย และแบบ
ประชาอึปไตย น้าผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังปรากฏตามตาราง 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	.0044	.0022	.1907	.9816
ภายในกลุ่ม	402	48.0414	.1195		
รวม	404	48.0459			

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรีต่อการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2540 จำนวน 406 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage - sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยตอบคำถามตามตัวแปรอิสระที่ศึกษาได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามวัดเจตคติทางบวกและทางลบ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน คือ ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS : Statistical Package for the Social Scinces)

1. วิเคราะห์ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี โดยการแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ และเสนอเป็นรูปตาราง
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยวิธีทดสอบค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบ (One-way Analysis of Variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-test)
5. ในการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Method)

สรุปผลการค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติอยู่ในระดับที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดา
มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดา
มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดา
มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดา
มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
8. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดา
มารดามีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งบิดาและมารดาจบระดับ
ชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ และมีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ
แบบอึดตาอึใจ และแบบประชาธิปไตยตามลำดับ
2. เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีระดับเจตคติที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย
ของพรทิพย์ ศิริวัทราชัย (2539 : 143) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี เป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ที่กำลัง

เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงทำให้เกิดนักเรียนเกิดความสับสน และขาดประสบการณ์ที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

3. เปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ตามตัวแปร เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดาและมารดา มีลักษณะดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยที่นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนชาย (ตาราง 4 - 5) และสอดคล้องกับการศึกษาของเคิร์ทและแคสเซล (Dearth and Cassel, 1976 : 594 - 596) ที่พบว่า เจตคติเรื่องเพศของนิสิตชายและนิสิตหญิงนั้นมีความแตกต่างกัน โดยอธิบายได้ว่านักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนชายเนื่องจากสังคมไทยที่มีความเคร่งครัดเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ ทำให้มีการอบรมสั่งสอนให้มีความคิดความเชื่อ ในแนวทางที่อยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าเพศชาย เนื่องจากเมื่อเกิดผลผลิตทางเพศฝ่ายหญิงจะเสียเปรียบเพราะปรากฏประจักษ์พยานทางร่างกายอย่างชัดเจน และจะมีการโต้ตอบทางสังคมอย่างเด่นชัดถึงแม้ว่าปัจจุบันลักษณะสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแล้วก็ตาม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของพรทิพย์ ศิริวัทราชัย (2539 : 146 - 147) ที่พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างกัน และของวิวรรณ รองนุชิต (2530 : 89) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางบวกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทัศน์ จินแพทย์ (2531 : 59 - 61)

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัวต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 (ตาราง 6 - 7) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพสังคมปัจจุบันมีภาวะต่าง ๆ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัวมีความห่างเหินกัน เช่น ภาวะเศรษฐกิจ

บางครอบครัวถึงแม้อาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งบิดา มารดา และบุตร แต่ก็มีเวลาให้กันน้อย จึงทำให้ดูเหมือนขาดปฏิสัมพันธ์กันภายในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากสภาพของสังคมไทยในยุคก่อน ๆ ที่สมาชิกภายในครอบครัวมีความผูกพันกันอย่างมาก นอกจากนั้นพัฒนาการของวัยรุ่น ด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ก็เปลี่ยนแปลงไป เช่น มีความต้องการที่จะเป็นอิสระ มีความคิดเป็นของตนเอง ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในโรงเรียนและสื่อมวลชนเข้ามาแทนที่อิทธิพลภายในครอบครัว จึงทำให้ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การอยู่ร่วมกันของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529 : 43 - 45) ที่พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ กับบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 (ตาราง 8 - 10) กล่าวคือ ในครอบครัวของสังคมไทยมักจะทำให้การเลี้ยงดูบุตรชายแตกต่างจากบุตรหญิง โดยจะมีความคาดหวังในบุตรชายมากกว่า เช่น ในด้านความรับผิดชอบ การเป็นผู้นำ ดังที่ อุดม ส่วางศ์กุล (2519 : 82) ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของนักเรียนพบว่า นักเรียนชายมีความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิงและส่งผลให้เป็นผู้ที่มีบทบาทความรับผิดชอบในครอบครัว สูงเท่าเพศหญิง ประกอบกับความใกล้ชิดระหว่างบิดากับบุตร ซึ่งมักนิยมเลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยตามใจ ให้ความสำคัญเหมือนเพื่อน ทำให้มีโอกาสดูถูกเรื่องเพศกับลูกได้มากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

3.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 (ตาราง 11 - 12) ทั้งนี้เนื่องจากสภาพสังคมไทยได้เปลี่ยนไป สภาพเศรษฐกิจเข้ามามีบทบาทต่อครอบครัว จึงทำให้มารดามีความจำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านเป็นสาเหตุให้บทบาทในการเป็นแม่บ้านลดลง ทำให้ไม่มีเวลาในการสั่งสอนดูแลบุตร โดยเฉพาะมารดาที่จบการศึกษาในระดับสูง จึงมอบหมายภาระดังกล่าวให้กับพี่เลี้ยง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอิทธิพลต่อความเชื่อ และเจตคติของเด็กมากกว่ามารดา จึงทำให้ระดับการศึกษาของมารดาไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน

3.5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 (ตาราง 13 - 14) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวาสนา ศิลากร (2520 : 79) ซึ่งได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน พบว่า นักเรียนซึ่งมีบิดามารดามีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน และของสุชิน บัวงาม (2529 : 98) พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาประกอบอาชีพต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้บิดาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพ จึงทำให้บิดาในหมู่ ๆ อาชีพให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กในปกครองของตนไม่แตกต่างกัน

3.6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มารดามีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 (ตาราง 15 - 16) แต่สอดคล้องกับ ผาสวรรณ สนิทวงศ์ และคนอื่น ๆ (2523 : 50 - 51) ซึ่งทำการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนสายน้ำผึ้ง พบว่าอาชีพของมารดาไม่มีเจตคติด้านสุขภาพของนักเรียน และสอดคล้องกับของสนั่น ประจักษ์จิต (2515 : 17) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในบ้านแตกต่างกันไป และในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันมารดาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน เพื่อหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว จึงทำให้มารดาในทุกอาชีพ ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่บุตรเท่าที่ควร เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน

3.7 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่มีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 (ตาราง 17 - 18) ทั้งนี้เนื่องจากเจตคติเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านทางอารมณ์ จึงเห็นได้ว่า วัยรุ่นตอนต้น จะมีความอ่อนไหว รุนแรง เปลี่ยนแปลงง่ายและบางครั้งไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เพราะมีปัญหาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกิดความขัดแย้ง ยึดถือความคิดของตนเป็นใหญ่ ตลอดจนแนวความคิด ความเชื่อ จากสังคมตะวันตก ซึ่งส่งผลให้เด็กวัยรุ่นมีความคิดเห็นคล้อยตาม สังคมและมีอิทธิพลต่อเจตคติมาก เนื่องจากเจตคตินั้นมีส่วนประกอบมาจากอารมณ์ที่สลับซับซ้อนนั่นเอง จึงทำให้วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้นักเรียนซึ่งอยู่ในระยะของวัยรุ่นนั้นมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่ดี ซึ่งจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเด็กวัยรุ่นได้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

โรงเรียน เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญในการให้ความรู้ อุดม อบรม สั่งสอน บ่มฝึบเจตคติ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศเพิ่มเติมให้กับนักเรียน ครู อาจารย์ และบุคลากรในโรงเรียน ควรตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ของงานในการที่จะช่วยแก้ไขปัญหาป้องกัน การเกิดปัญหาทางเพศโดยนอกจากจะให้ความรู้ อุดม อบรม สั่งสอนแล้วยังให้ความสำคัญใกล้ชิดสนทนากับนักเรียน เพื่อที่จะเป็นที่ปรึกษาแก่วัยรุ่นได้ เมื่อเขาเหล่านั้นประสบปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความมีการศึกษาเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในทุกระดับชั้น เช่น ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมในทุก ๆ จังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสอนเพศศึกษาให้ถูกต้องเหมาะสม
2. ความมีการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษา ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาว่ามีความเหมาะสม หรือประสบปัญหาด้านใดบ้าง และสามารถนำมาแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ตามจุดประสงค์หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษม ศิริพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาเพศศึกษาโดยใช้บทเรียน
สำเร็จรูปกับการสอนความปกติ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- "ข่าวการศึกษา" การศึกษากรุงเทพมหานคร. 18(5):10 กุมภาพันธ์ 2538.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2529.
กรุงเทพฯ : ศุภสภา, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- ค้วน ขาวหนู. เทคนิคการสอนและการวัดผลสุศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.
- จิตรรา ทองเกิด. "หลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา," พัฒนาหลักสูตร. 13(117); เมษายน -
มิถุนายน 2537.
- จงกล นาหิรัญ. ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกในโรงเรียน
ทดลองกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ชลิต แนวพนิช. "เพศศึกษา ข้อเสนอจากออสเตรเลีย," วิทยาสาร. 24 : 26-30; 22
เมษายน 2516.
- ชัชวาล โสธานนท์. "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่," ประชากรศึกษา.
6 : 36-37; มิถุนายน 2522.
- ชาติเชื้อ สุวรรณมณี. เจตคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2522.
- เชิดศักดิ์ ไม้วาสน์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

ชัยยง ขามรัตน์. เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกสุศึกษา.

วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.

✓ชัยวัฒน์ ปัญพจน์ สุวิทย์ กาญจนวงษ์ และจารุณี นะวิโรจน์. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ :
 บารมีการพิมพ์, 2523.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการวิจัยสถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
 จุฬา, 2534.

ณรงค์ สันสวัสดิ์. จิตวิทยาทางการเมือง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.

✓เดชา สุขวามณ. "เพศศึกษา," สยาม. หน้า 9 ; 10 ตุลาคม 2518.

เต็มศิริ บุญสิงห์. "เพศในวัยรุ่น," จิตวิทยาคลินิก. 18(2) : 35-39; กรกฎาคม-ธันวาคม
 2530.

ถวัลย์ รักธิ. ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนและครูโรงเรียนราชภัฏในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สายสามัญในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน.
 วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522. อัดสำเนา.

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. บูรณาการ การสอนสุศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานอักษรพิพัฒน์, 2535.

ทิพวรรณ นพวงษ์. "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน," วิทยาจารย์. 81 : 1; 36-38 มกราคม -
 มีนาคม 2526.

เทพพนม เมืองแมน. "ทัศนคตินักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน,"
เพศศึกษาและปรัชญา. 44 : 13 - 15; พฤศจิกายน 2518.

ธงชัย ศิริทัพ. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด
นครสวรรค์ ระหว่างโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนกับโรงเรียน
นอกโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน. ปรียานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

นิยม จิมตระกูล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนมัธยมสาธิต
ส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรียานันท์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, กอง. แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ศูรสภา, 2519.

อัสสาเนา.

✓ นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคนอื่น ๆ. ประชากรกับการวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2529.

นพพร พานิชสุข. "เราสมควรมีการสอนเพศศึกษาแก่แล้วหรือยัง," วารสารจิตวิทยาคลินิก. 9(3) : 44-48; ธันวาคม 2521.

บรรเทา อุทัยทัศน์. "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา," ศึกษาศาสตร์สาร. 4 : 5-7; มิถุนายน 2518.

ประนอม สโรชมาน. จะสอนเพศศึกษาแก่ลูกอย่างไรดี. กรุงเทพฯ : ศึกษาสัมพันธ์, 2521.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2523.

ปราโมทย์ ปานภาเนต. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านในจังหวัดปทุมธานี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัสสาเนา.

ผกาพันธ์ ชะนิกย์. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนสตรีในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัสสาเนา.

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสาธิตแห่ง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล ทยวมหาวิทยาลัย, 2523.

พิเชษฐ ศรีวรกุล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดศาลาล่วงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัสสาเนา.

- ไพฑูรย์ อินทวิชา. ความรู้เกี่ยวกับการวัดทัศนคติ. หน่วยวิจัยสภาพการศึกษาแห่งชาติ, 2515.
- พรทิพย์ ศิริภัทราชัย. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี). ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. "มูลฐานพฤติกรรมการเมืองของมนุษย์," สังคมศาสตร์. 4 : 11 ; ตุลาคม 2520.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2531.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วันทนี วาลิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, สมาคม. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, 2526.
- วาสนา ศิลากกร. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- _____. "คำเฉลียวกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้," ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3); กุมภาพันธ์-มีนาคม 2538.

- วิจารณ์ รอนนุชิต. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 2. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2525. อัดสำเนา.
- สงวนศรี วิรัชชัย. จิตวิทยาลังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2527.
- เสนอ อินทรสุขศรี. "เพศศึกษา," วิทยาสาร. 1 : 26-28; 1 มกราคม 2509.
- สถิตแห่งชาติ, สำนักงาน. สถิติรายไตรมาส. 39(1) : 33 - 34; มีนาคม 2534.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2526.
- สวัสดิ์ จงกล. "ความเป็นไปได้ในการบรรจุเพศศึกษา ในหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา," ประชากรศึกษา. 6(3) : 11-12; มิถุนายน 2522.
- สำราญ เพชรจอม. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. หลักการศึกษาจิตวิทยา หลักการสอน. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2517.
- สุชาติ โสมประยูร. "เพศศึกษา : การศึกษาเพื่อสุขภาพทางเพศ," ครูศาสตร์. 17(2) : ตุลาคม - ธันวาคม 2531.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- สุชิน บัวงาม. การศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุทัศน์ จินนแพทย์. ทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่หกในจังหวัดกาญจนบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุริย์ กาณวงศ์. "การสอดแทรกเพศศึกษาในวิชาประชากรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,"

ประชากรศึกษา. 7(3) : 48-53; มิถุนายน 2523.

สุนทรทิพย์ พลปรีชา. การทดลองใช้บทเรียนโปรแกรมสอนเพศศึกษาเรื่อง "ชีวิตสมรส"

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5). ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพเครื่องมือ," เอกสารประกอบคำสอนวิชาวิจัย 521

วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.

สมศรี ประเสริฐวงศ์. การอบรมและการเลี้ยงดูเด็ก. กรุงเทพฯ : วิเคเตอร์

พาวเวอร์พอยท์, 2529.

โสภา ชูพิถลชัย. จิตวิทยาสังคมประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

เหม ทองชัย. ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร.

ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2523. อัดสำเนา.

เอนก อาริพรรค และสุวิทนา อาริพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์, 2525.

อมรรัตน์ เจริญชัย. "เพศศึกษาในสายของนักคหกรรมศาสตร์," ประชากรศึกษา. 6(3) :

53-56; มิถุนายน 2522.

อมรรัตน์ เสวตนันท์. การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของ

นักเรียนมัธยมปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2529. อัดสำเนา.

อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัด

มหาสารคามและขอนแก่น. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

อภาพร สุขวงษ์. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อังคณา.

อุดมศิลป์ ศรีสงนาม. "วิกฤตกระบาดในโรงเรียน," ครูไทย. 4 : 9; สิงหาคม 2525.

โอกาส ธรรมวานิช. "ประโยชน์ของเพศศึกษา," เพศศึกษาและปรัชญา. 1 : 4-9; มีนาคม 2525.

Allport, Gordon W. Reading in Attitude Theory and Measurement.

New York : John Welley and sons, 1967.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York : The Macmillan Company, 1968.

Berry, Mildred E. "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International. 35 : 4118-A; January, 1975.

Cronbach, Lee W. Research in Education. 3rd ed., New Jersey : Prentice Hall Inc. Englewood. Cliffs, 1970.

Crow, Lester D. and Crow, Alice. Reading Abnormal Psychology. Iowa : Lettelfild, Adam, 1953.

De Gaston, Jacquelin frances Richardson. Adolescent Sexuality and Sex Education Programs (Public Schools). Doctor's Thesis, Brigham Young University, 1994.

Dearth, Paul B. "Viable Sex Education in the Schools : Expectations of Students, Parent and Experts," The Journal of School Health. XLIV(4) : 190 - 193; April, 1974.

- Dearth, Paul and Cassel, Carol. "Comparing Attitude of Male and Female University Students Before and After a Semester Course on Human sexuality," The Journal of School Health. 10 : 593-598; December, 1976.
- Edwards, Allen Louis. Statistical Analysis. New York : Richart Company, Inc., 1957.
- Gallado, Amtac. Parental Attitudes Regarding Family Life Sex Education. Master's Thesis. San Jose State University, 1993.
- Gold, Rose K. What Collage Students Think. New Jersey : Nostrand Company Inc., 1960.
- ✓ Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Gurney, Henry John. "Acceptable concept Grade Placement and Class Organization for Sex Education in Schools," Dissertation Abstracts International. 27 : 1197-B; October, 1966.
- Johnson, Sarah Willer. Sex Education and Teenage Parenting Education Policies and Curriculum in Missouri Public Schools. Doctor's Thesis, University of Missouri, 1994.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. California : W. A. Benjamin, Inc., 1974.
- ✓ Kilander, H. Frederick. Sex Education in the School. London. The MacMillan Company, 1970.
- Kirby D. "Sexuality Education : a more realistic view of its effects," Journal of School Health. 55(10) : 421-424; December, 1985.

- Kosareff, Krisit Jan. Sex Education in High School Is it Effective.
Master's Thesis California : California State University, 1993.
- Lequercia, Gabriella. Exploring Parntal Attitudes Toward Knowledge
and Values Indorporated in Public School Sex Education.
Master's Thesis California : California State University, Long
Beach, 1992.
- Lin, Babara B. "A Peak at Sex Education in a Midwestern Community,"
The Journal of School Health, 8 : 462-465; October, 1973.
- Lowing, Lawrence Francis. "Expressed Needs and Interests as a Basic
of Sex Education for ninth grade Students," Dissertation
Abstracts International. 32(12) : 6685-A; June, 1972.
- Mccary, Jame Leslie. Human Sexuality. 3rd ed., New York : Cincinnati,
toronto, London, Melburne : D. Van Nostrand Company, 1978.
- Mcdonald, Frederic J. Education Psychology. San Francisco :
Wadsworth Publishing, 1959.
- Mcintire, Walter G. "Attitudes of Connecticut Principles Towards
Family Life Education," The Journal of School Health. XXXIX,
3 : 183-185; March, 1969.
- Mcnab, Warran L. "Sexual Attitude Development in Children and the
Parents Role," The Journal of School Health. 9 : 537-40;
November, 1976.
- Mellany A, Phelps and Tripp J. "Sex Education : more is not enough,"
Journal of Adolescence. 15(4) : 449-466; December, 1992.
- Offer, Danial. "Sexual Behavior of a group of normal Adolescents,"
Medical Aspects of Human sexuality. 9 : 40-49; September, 1971.

- Oladebo O. and Amlayo, T. "Secondary School Teachers" Viewpoint on Sex Education," Jurnal of Recreation Social Helth. 111(6) : 216-221; December, 1991.
- Olsen, Joseph A. Teenage Pregnancy Prevention Program (Prgnancy Prevention Sex Education). Doctor's Thesis. Brigham Young University, 1994.
- Omu, Florence Emadine. The Feasibility of Sex Education Curriculumm for Junior Secondary School in Nigeria. Doctor's Thesis. University of Sou thampton, 1994.
- Pompian, Helen Kilmer. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of Their Attitude and These of Their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International. 30 : 3711-A; March, 1970.
- Remmers, H. H. Introduction to Opinion and Attitude Measurement. New York : Harper and Brothers Publisher, 1957.
- Rosenberg, Miltion J. and Hovlard. Part I Attitude Organization and Change. New Haven : Yale University Press, 1963.
- Ross, Susun. "A Surrey of Adolescent Sexuality and Life Value," The Education Digest. 9 : 44-47; May, 1977.
- ✓Rubin, Isadove and Lester A. Kirkendall. Sex in the Adolescent Years. New York : Association Press, 1964.
- ✓Segal, Zev. "A Comparision of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Scondary Education," Dissertation Abstracts International. 24(2) : 708; August, 1963.

- Taylor, Jolin William. An Examination of Attitudes and Knowledge of Sex Education of Rural Junior High School Male Students with Behavior Disorders and Other Parents. Master's degree. West Virginia University, 1994.
- Thurstone, L. L. Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons, 1976.
- Warren, Corrie Lee. "Source and Accuracy of College Student's Sex Knowledge," The Journal of School Health. 43(73) : 588; March, 1969.
- Wohl, Lillian and Dunlop, Andrew. "Sexual Attitudes of Thai Students: An Exploratory Cross - Cultural Study," Human Organization. 3 : 190-196; Fall, 1970.
- Woody, James Divita Contemporary Sex Education Attitude and Implications for Childbearing. Dissertation Abstracts International. 43(4) : April, 1973.
- Yamane, Taro. Statistics and Introductory. 2nd ed. New York : Harper and Row, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก .
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644

ที่ พม 1007/3767

วันที่ 10 กันยายน 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวกัญชลี ศรีพวงม เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดลพบุรี

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปริชามารถ ประธาน

รองศาสตราจารย์นภาพร มัชฌิมานุกุล กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ผศ.วินัย บัณฑาสพงษ์, ผศ. ดร.ธาดา วิมลวัตรเวที,
อ.รท.ไพฑูรย์ อ่อนมั่ง, รศ.มานิ ชูไทย และ ผศ.วิริยา สุขวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
สอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะให้แก่นิสิตผู้นี้

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/3696

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 กันยายน 2540

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาจังหวัดชลบุรี

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวกัญชลี ศรพพรหม เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดชลบุรี

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปริขามารด ประธาน

รองศาสตราจารย์ณภาพร มัชฌิมานนท์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอขออนุมัติเห็นชอบ คือ ขออนุมัติเห็นชอบ คือ ขออนุมัติเห็นชอบเพื่อขออนุมัติความ
สะดวกในการขอความร่วมมือจากโรงเรียนในสังกัด โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบ
แบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกันยายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสวริมศักดิ์ วิสาธนาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ศธ 0864/3854

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาคารสมาคมนักเรียนเก่าพิบูลวิทยาลัย

ถนนนารายณ์หาราช ลบ 15000

24 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านเบิกวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนางสาวกัญชลี ศรพรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี ในงานนี้ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการท้าวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(สุวิทย์ สวรรักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

งานวิจัย

โทร. (036) 421-917

ที่ ศธ 0864/3854

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาคารสมาคมนักเรียนเก่าพิบูลวิทยาลัย

ถนนนายอำเภอหาราช ลบ 15000

24 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนางสาวกัญชลี ศรีพรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ในการนี้ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(สุวิทย์ สวรรักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

งานวิจัย

โทร. (036) 421-917

ที่ ศธ 0864/3854

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาคารสมาคมนักเรียนเก่าพิบูลวิทยาลัย

ถนนารายณ์มหาราช ลบ 15000

24 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนปิยะบุตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนางสาวกัญชลี ศรพรม นิลิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ในการนี้ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(สุวิทย์ สรรณารักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

งานวิจัย

โทร. (036) 421-917

ที่ ศอ 0864/3854

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาคารสมาคมนักเรียนเก่าลพบุรีวิทยาลัย

ถนนนารายณ์มหาราช ลพ 15000

24 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนขุนรามวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนางสาวกัญชลี ศรพพรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ในการนี้ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(สุวิทย์ สรรณารักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดลพบุรี

งานวิจัย

โทร. (036) 421-917

ที่ ศธ 0864/3854

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี

อาคารสมาคมนักเรียนเก่าพิบูลวิทยาลัย

ถนนมารายณ์มหาราช ลบ 15000

24 ตุลาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยบาดาลพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วยนางสาวกัญชลี ศรพรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ในการนี้ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัยดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(สุวิทย์ สรรวรักษ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี

งานวิจัย

โทร. (036) 421-917

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- แบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
- คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม

1 พฤศจิกายน 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สวัสดี นักเรียนทุกคน

ด้วยดิฉัน นางสาวกัญชลี ศรพพรหม นิลิตปริญญาโท สาขาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสอบถามมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงความเป็นจริง ทั้งนี้คำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของนักเรียน ในการตอบแบบสอบถามนี้ และทำห้งานวิจัย สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

(นางสาวกัญชลี ศรพพรหม)

นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนและบิดามารดา

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน [] ที่เป็นจริงมากที่สุด เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามฉบับนี้ ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทุกคำถาม เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เขียนชื่อลงในแบบสอบถาม ทำให้ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้

1. เพศ [] ชาย [] หญิง

2. อาชีพของบิดาและมารดาของนักเรียน

2.1 อาชีพของบิดา

2.2 อาชีพของมารดา

[] รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

[] รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

[] ค้าขาย

[] ค้าขาย

[] เกษตรกรรม

[] เกษตรกรรม

[] รับจ้าง

[] รับจ้าง

[] อื่น ๆ

[] อื่น ๆ

3. การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาและมารดาของนักเรียน

3.1 การศึกษาของบิดา

3.2 การศึกษาของมารดา

[] ต่ำกว่าประถมศึกษา

[] ต่ำกว่าประถมศึกษา

[] ประถมศึกษา

[] ประถมศึกษา

[] มัธยมศึกษาตอนต้น

[] มัธยมศึกษาตอนต้น

[] มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

[] มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

[] อนุปริญาหรือเทียบเท่า

[] อนุปริญาหรือเทียบเท่า

[] ปริญญาตรี

[] ปริญญาตรี

[] สูงกว่าปริญญาตรี

[] สูงกว่าปริญญาตรี

4. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร

- [] อยู่กับบิดาและมารดา
 [] อยู่กับบิดา
 [] อยู่กับมารดา
 [] อยู่กับญาติพี่น้อง
 [] อื่น ๆ โปรดระบุ

5. ครูผู้สอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียนเป็นเพศใด

- [] ชาย [] หญิง
 [] ทั้งชายและหญิง

6. รายละเอียดเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล ให้นักเรียนระลึกเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว ว่าพ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อนักเรียนลักษณะใด โดยการเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างขวามือ เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. พ่อหรือแม่ให้ความสนใจในการคบเพื่อนต่างเพศของฉัน	...	...	...	...	...
2. เมื่อนักเรียนทำผิดมักจะถูกลงโทษหรือถูกดุอย่างรุนแรง	...	...	...	...	...
3. เมื่อนักเรียนขอความร่วมมือจากพ่อหรือแม่แต่ไม่เคยได้รับ ความร่วมมือ	...	...	...	...	...
4. พ่อหรือแม่ไม่ค่อยสนใจในการแต่งกายของนักเรียน	...	...	...	...	...
5. นักเรียนจะถูกว่ากล่าวตักเตือนในการเลือกคบเพื่อน	...	...	...	...	...
6. ให้ออกาสักนักเรียนพูดคุยหรือปรึกษาด้วยน้อยมาก	...	...	...	...	...
7. เมื่อนักเรียนกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลาจะถูกตักท้วงซ้ำซาก ไม่รู้จัก	...	...	...	...	...

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. เมื่อนักเรียนขอเงินจะถูกดูค่ว่ากล่าว					
9. พ่อหรือแม่ให้เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอกับความจำเป็น					
10. เมื่อนักเรียนแจ้งผลการเรียนให้ทราบพ่อหรือแม่มักจะวางตัวเฉย ๆ					
11. เมื่อนักเรียนขอความร่วมมือ พ่อหรือแม่จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี					
12. พ่อหรือแม่ยินดีให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนเสมอ					
13. พ่อหรือแม่แสดงความรักและให้ความเป็นกันเองแก่นักเรียน ...					
14. พ่อหรือแม่แบ่งงานให้นักเรียนทำ ได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถ					
15. พ่อหรือแม่ชมเชยและให้กำลังใจในขณะที่นักเรียนทำงาน					
16. พ่อหรือแม่อนุญาตให้นักเรียนออกไปเที่ยวนอกบ้านตามความสมควร					
17. เมื่อนักเรียนทำผิดพ่อหรือแม่ชี้แจงความผิดก่อนแล้วจึงลงโทษ ..					
18. เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นพ่อหรือแม่จะรับฟัง					
19. พ่อหรือแม่ให้โอกาสคบเพื่อนต่างประเทศตามสมควร					
20. พ่อหรือแม่ยอมรับนับถือในความสามารถของนักเรียน					
21. พ่อหรือแม่ไม่ยอมให้นักเรียนคบเพื่อนต่างประเทศเพราะกลัวจะเลวเด็ก					
22. พ่อหรือแม่ไม่ยอมให้นักเรียนเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง					

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23. พ่อหรือแม่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในโรงเรียน .					
24. ให้นักเรียนแต่งกายโดยใช้เครื่องแบบที่สุภาพตามที่พ่อหรือแม่ ต้องการ					
25. พ่อหรือแม่คอยตักเตือนและควบคุมในการอ่านหนังสือ					
26. พ่อหรือแม่จะสืบประวัติเพื่อน ๆ ของนักเรียน					
27. เมื่อนักเรียนซื้อของใช้ส่วนตัว พ่อหรือแม่จะเลือกซื้อให้เอง ...					
28. พ่อหรือแม่จะแนะนำการศึกษาให้กับนักเรียน					
29. สิ่งที่ยุ่งยากใจคือพ่อหรือแม่คอยเอาใจใส่มากเกินไป					
30. พ่อหรือแม่คอยถามข่าวสุขภาพที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียน เป็นประจำ					

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียนเพียง
ช่องเดียว

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การสอนเพศศึกษา จะทำให้นักเรียนเกิดความ เข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น					
2. การสอนเพศศึกษา จะทำให้นักเรียนเกิด เจตคติในเรื่องเพศได้ดีกว่าเดิม					
3. เพศศึกษา จะช่วยให้ควบคุมอารมณ์ได้					
4. เพศศึกษา ช่วยให้นักเรียนเห็นว่าการเปลี่ยน แปลงของร่างกายเป็นเรื่องปกติ					
5. เพศศึกษา จะช่วยให้ปรับตัวได้อย่างเหมาะสม					
6. เพศศึกษา จะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข					
7. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในเพศของตนเอง					
8. นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม					
9. เพศศึกษา จะช่วยให้รู้จักวางตัวได้อย่าง เหมาะสม					
10. เพศศึกษา จะทำให้ปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้าม ได้					
11. การรับรู้ความเป็นจริง เรื่องเพศจากแหล่งที่ ถูกต้องเป็นความจริงเป็นอย่างยิ่ง					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
12. เพศศึกษา จะช่วยให้ป้องกันไม่ให้เกิดความ เชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ					
13. เพศศึกษา จะช่วยป้องกันความเข้าใจผิดใน เรื่องเพศ					
14. เพศศึกษา ทำให้สามารถตัดสินใจและเลือก ทางปฏิบัติในเรื่องเพศได้					
15. เพศศึกษา จะช่วยป้องกันการทรมานทั้งได้					
16. เพศศึกษา จะช่วยให้หยุดยั้งเรื่องเพศได้อย่าง เหมาะสม					
17. เพศศึกษา จะช่วยให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลง ทางเพศของร่างกายได้อย่างเหมาะสมตามวัย					
18. เพศศึกษา จะช่วยให้ผู้สมรสเลือกวิถีการคุม กำเนิดได้อย่างเหมาะสม					
19. เพศศึกษา จะช่วยให้ลดปัญหาอาชญากรรม ทางเพศ					
20. เพศศึกษา จะช่วยลดปัญหาโรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์ได้					
21. การสอนเพศศึกษา คิดว่าขัดต่อศีลธรรมมาก ..					
22. การสอนเพศศึกษา คิดว่าขัดต่อวัฒนธรรม จารีตประเพณี					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
23. เพศศึกษา เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ					
24. เนื้อหาเพศศึกษา ทำให้ยอมรับตามความ คิดเห็นของเพศตรงข้าม					
25. นักเรียนหญิงไม่ควรเรียนเพศศึกษาเพราะเป็น สิ่งที่น่าละอาย					
26. เพศศึกษาเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ทางเพศเท่านั้น					
27. เพศศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาจากผู้สอนเพราะ ทุกคนจะเรียนรู้ได้เอง					
28. การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องเพศ ของนักเรียนได้					
29. เพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกคนควรทราบ .					
30. เพศศึกษาจะช่วยทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับ ความจริงชีวิต					
31. การสอนเรื่องการมีประจำเดือนเป็นสิ่งที่ไม่มีดี .					
32. การเรียนรู้เรื่องการหลั่งอสุจิเป็นสิ่งที่ดี					
33. เพศศึกษาสอนระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศ ชายและหญิง					
34. เพศศึกษาควรจะสอนถึงเรื่องการป้องกันโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
35. การเรียนรู้เรื่องการท่างออาจทำให้นักเรียน อยากลอง					
36. การสอนเพศศึกษาครูใช้ภาษาที่สุภาพในการ สอนเพศศึกษา					
37. การสอนเพศศึกษาครูสอนจากสิ่งใกล้ตัวไปหา ไกลตัว					
38. ไม่ควรสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผย เพราะ น่าละอาย					
39. ครูสอนเพศศึกษาได้เหมาะสมกับอายุของ นักเรียน					
40. การสอนเพศศึกษาให้คบเพื่อนได้ทั้งชายและ หญิง					
41. จัดครูผู้ชายสอนนักเรียนชายและครูผู้หญิงสอน นักเรียนหญิง					
42. การสอนเพศศึกษาเป็นหน้าที่ของครูสุศึกษา					
43. บิดามารดามีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษา					
44. ครูสอนเพศศึกษาได้ครอบคลุมถึงปัญหาทาง เพศที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป					
45. ครูให้ความรู้อย่างเหมาะสมกับปัญหาของ นักเรียน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
46. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ถือเป็นการ ชี้โพรงให้กระรอก					
47. ครูได้ใช้อุปกรณ์การสอนได้พอเพียงที่จะให้ นักเรียนเข้าใจ					
48. ครูสอนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้ นักเรียนรู้วิธีป้องกันตนเอง					
49. ครูสอนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้ นักเรียนอยากลองมีเพศสัมพันธ์					
50. ครูได้รับการเรียนรู้เรื่องการสอนเพศศึกษา มาก่อน					
51. ครูมีความเป็นกันเองกับเด็กนักเรียนเมื่อสอน เพศศึกษา					
52. ครูในโรงเรียนทุกคนสอนเรื่องเพศศึกษาได้					
53. ครูมีความประพฤติดีเป็นแบบอย่างในเรื่องเพศ					
54. ครูมีวิธีการสอนเพศศึกษาที่เหมาะสมกับ นักเรียน					
55. ครูมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการสอนเพศศึกษา					
56. ครูแนะนำหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาเพื่อ ประกอบการเรียนรู้					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
57. ครูใช้ภาษาในการสอนเพศศึกษาฟังแล้วเข้าใจ ง่ายไม่สับสน					
58. ครูเก็บค่าปรึกษาของนักเรียนเป็นความลับ ไม่แพร่พราย					
59. ครูยินดีที่จะตอบคำถามในเรื่องเพศให้แก่ นักเรียน					

ขอให้โชคดีและมีความสุขกันทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ตาราง 19 ค่าอ่านจำนวนเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา

ข้อ	ค่าอ่านจำนวน	ข้อ	ค่าอ่านจำนวน
1	12.50	21	2.68
2	8.25	22	9.00
3	9.54	23	17.25
4	7.72	24	11.42
5	9.76	25	10.00
6	8.00	26	4.50
7	13.26	27	13.13
8	9.18	28	8.80
9	7.66	29	12.25
10	7.06	30	10.00
11	9.62	31	15.38
12	8.35	32	18.31
13	7.85	33	18.31
14	12.07	34	10.27
15	10.00	35	2.68
16	14.28	36	18.00
17	13.13	37	3.06
18	18.50	38	14.38
19	19.12	39	3.13
20	3.50	40	18.75

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจํานน	ข้อ	ค่าอำนาจจํานน
41	18.13	51	10.36
42	15.63	52	12.50
43	9.86	53	15.58
44	15.00	54	18.75
45	4.37	55	12.50
46	9.28	56	15.38
47	8.46	57	18.75
48	12.55	58	7.90
49	13.13	59	13.89
50	16.25		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกัญชลี ชื่อสกุล ศรพรม

เกิดวันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2509

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 36 ถนนเศรษฐบุ่าง ตำบลหนองแค
อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี 18140

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนขุนรามวิทยา อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2528 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนหนองแค "สรกิจพิทยา"

อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

พ.ศ. 2534 ค.บ. (สุขศึกษา) จากวิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. 2541 กศ.ม. (สุขศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี

บทคัดย่อ
ของ
กัญชลิ ศรพรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
กรกฎาคม 2541

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามตัวแปร คือ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนในสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวน 406 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือ ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติ การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติ อยู่ในระดับที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดา มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ระดับการศึกษาของมารดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน และลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัวต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ATTITUDE TOWARDS SEX EDUCATION TEACHING OF MATTHAYOMSUKSA III
STUDENTS SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT
OF GENERAL EDUCATION IN CHANGWAT LOPEURI

AN ABSTRACT

BY

KANCHALEE SORNPOOM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Health Education
at Srinakharinwirot University

July 1998

The objective of this study was comparative the attitude towards the teaching of the sex education of Mathayom Suksa III students in the Jurisdiction of the Department of General Education in Changwat Lopburi. The factors were varions from the attitude of students as sex, family relations, Parents' education levels, their occupations, and child-rearing practices.

The samples consisted of 374 students in the Matthayom Suksa III in the Jurisdiction of the Department of General Education in Lopburi by Multi-Stage sampling technique. The questionnaires with rating scales were administered to these samples. The data were then analyzed by using t-test and F-test.

The research revealed that :

1. There were low attitude towards the teaching of the sex education.
2. There were significant differences in the attitude among boys and girls at the level of .05
3. There were significant differences in the attitude among the defference of fathers' education levels at the level of .05 but mothers' education levels were not different.
4. There were no significant differences in the attitude amongs parents' occupations, child-rearing practices and family relations.